

DRAUGAS

PERIODICALS
June 8,
Vol. LXXXVIII

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

KETVIRTADIENIS - THURSDAY, BIRŽELIO - JUNE 8, 2000

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 06/07/00

UŽSIENIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629

TEL: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • DRAUGAS@EARTHLINK.NET

Nr. 112
Kaina 50 c.

Seimo pirmininkas perspėjo prezidentą dėl Naujosios sąjungos

Vilnius, birželio 7 d. (BNS) — Anot trečiadienį paskelbtos Seimo pirmininko Vytauto Landsbergio pareiškimo, Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus „vėl, kaip ir inauguracijos dienomis, pakartojo savo pasiryžimą atvesti Lietuvą į NATO“. „Ar ligi prezidento kadencijos pabaigos, ar gavus pakvietimą NATO viršūnių susitikime 2002 metais — kalbama iš tikrųjų apie tą patį laiką. Tai valstybės vadovo įsipareigojimas, prie kurio turėtų jungtis ir teltis apie prezidentą visos atsakingos, valstybiškai mąstančios politinės jėgos“, sakoma pareiškime.

V. Landsbergis, pasitelkdamas rusų klasiko Ivan Krylov pasakėties veikėjus, teigia, kad valstybės reikaluose „gulbės, lydekos ir vėžio traukiamą vežimą būtų pernelyg sunku važnyčiuoti“. Anot V. Landsbergio, „šiuo metu vėžio funkcija numanomuose pakinktuose geriausiai atlieka Naujoji sąjunga“. „Jos parašų rinkimų akcija, suteikianti žmones prieš Lietuvos kariuomenės pasirengimą šalies gynimo, taikos ir tarptautinio saugumo pareigai atlikti, jau

padarė nemažą žalą Lietuvos valstybės, kaip apsisprendusios NATO kandidatės, įvaizdžiui“, sakoma pareiškime. Kaip žinoma, teisininko Artūro Paulausko vadovaujama Naujoji sąjunga surinko daugiau kaip 100,000 Lietuvos piliečių parašų ir parengė biudžeto įstatymo pakeitimo projektą, siūlydama beveik 148 mln. litų sumažinti krašto apsaugos sistemos išlaidas, šią sumą skiriant švietimo ir studijų poreikiams.

Naujosios sąjungos idėja, anot V. Landsbergio, „visai priešinga prezidento Valdo Adamkus politinei nuostatai ir pastangoms“.

„Taciau dabar ta partija, kartu su dar dviem prisiglaudusioms, mėgina skelbti prezidento politikos šalininkėmis. Tik Lietuvoje, kur lietūs lyja, o aitvarai stogus nešioja, įmanomas toks visuomenės apgaudinėjimas“, sakoma V. Landsbergio pareiškime. Seimo pirmininkas turėjo galvoti praėjusią savaitę paskelbtą pareiškimą, jog V. Adamkus emėsi globoti Naujosios sąjungos, Lietuvos liberalų sąjungos bei Centro sąjungos konferenciją apie „naująją politiką“.

Komunizmo tribunolui reikia gynėjų

Vilnius, birželio 7 d. (Elta) — Komunizmo, komunistinių režimų šalininkai turi galimybę šią savo nuostatą apginti viešai.

Tarptautinis kongresas komunizmo nusikaltimams įvertinti, vyksiantis Vilniuje birželio 12-14 d., steigia Tarptautinį Vilniaus visuomeninį tribunolą, kuriam bus pavesta teisiskai įvertinti komunizmo ir komunistinių režimų padarytus nusikaltimus veiksmus.

Tribunolas vyks lietuvių kalba. Kartu bus tiesioginis vertimas į anglų ir rusų kalbas, daromas tiesioginis garso įrašas ir protokolavimas. Tribunolo darbe dalyvaus valstybių, nukentėjusių nuo komunistinių režimų, visuomeniniai kaltintojai, kurie pateiks kaltinamuosius aktus, sakys kaltinamąsias kalbas. Bus ap-

klusiami nukentėjusieji, liudytojai. Tribunolo darbe kaltintojas, gynėjas ir nukentėjusysis turės lygias teises teikti įrodymus, dalyvauti jų tyrimuose ir teisiniuose ginčuose.

Visi norintys ginti komunizmą ir komunistinius režimus, kviečiami dalyvauti Tarptautiniame Vilniaus visuomeninio tribunolo darbe. Apsisprendusių pasinaudoti šia galimybe prašoma iki birželio 10 dienos apie tai pranešti Kongreso organizaciniam komitetui (Vilnius, Gedimino pr. 15).

Gynėjais gali būti asmenys, turintys juridinį ar kitą aukštąjį išsilavinimą. Nutarimą leisti dalyvauti tribunolo darbe gynėjais priims Tribunolo teisėjų kolegija birželio 12 dieną, pradėjusi teisinį procesą.

Abitūros egzaminų tvarka pažeidė mokyklos vadovai

Vilnius, birželio 7 d. (BNS) — Po patikrinimo Marijampolės 6-oje vidurinėje mokykloje švietimo ir mokslo ministerijos patvirtinta komisija siūlo griežtesniais baudmėmis nubausti atsakingus už pažeidimus per lietuvių kalbos egzaminą.

Ministerijos sudaryta komisija patikrinimą atliko, reaguoja ir pranešimus, jog moksleiviai birželio 1 d. laikyto egzamino užduotis sužinojo iš anksto Internet'e.

Marijampolės 6-je vidurinėje mokykloje patikrinus lietuvių kalbos egzaminę raštą panaudotus vokus, vienas iš trijų buvo akivaizdžiai atkirptas ir vėl užklijuotas. Paaiškėjo, kad vokai per klaidą abiturientams buvo išdalinti gegužės 29-ąją, kuomet abiturientai pasirinktinai laikė lietuvių kalbos egzaminą žodžiu.

Kaip sakė švietimo ir mokslo ministras Kornelijus Platelis, šis faktas nebuvo pažymėtas protokoluose.

Komisijos pirmininkė Regina Klepacienė sakė, jog komisija pasiūlė iš pareigų atleisti mokyklos direktorės pavaduotoją ugdymo reikalams, o mokyklos direktoriui skirti griežtą papeikimą. Taip pat siūloma skirti drausmines nuobaudas visiems pedagogams, žinodamiems apie pažeidimus.

Pasak K. Platelio, moksleiviams nereikės perlaikyti egzaminų, nes ištyrus egzaminų rezultatus, paaiškėjo, kad pažymiai maždaug atitinka metinius pažymius. Gali būti, kad egzaminą reikės perlaikyti tiems, kurių pažymiai yra didesni nei metinis pažymys.

Kaip sakė švietimo ir mokslo ministerijos vyriausioji specialistė Audronė Razmantienė, iš karto sužinojus apie per klaidą atplėštus vokus, buvo galima pakeisti sužinotus užduotis.

Nuotr.: Bevaikščiadami Vilniaus senamiesčiu, nuotaiškai šnekučiuojasi Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus (dešinėje) ir Vokietijos kancleris Gerhard Schroeder.

Vokietijos kancleris patvirtino paramą Lietuvos siekiams

Vilnius, birželio 7 d. (BNS) — „Nėra problemų dvišaliuose santykiuose“, po susitikimo su Lietuvos premjeru Andriumi Kubiliumi sakė su vienos dienos vizitu trečiadienį į Vilnių atvykęs Vokietijos kancleris Gerhard Schroeder.

G. Schroeder sakė, kad Vokietija remia Lietuvos narystę ES, o 15 ES valstybių turi iki 2002 metų pasirengti naujų narių priėmimui. ES reformoms ypač didelės dėmesys bus skiriamas per Prancūzijos pirmininkavimą ES antrąjį šį metų pusmetį.

Pasak G. Schroeder, Vokietija sveikina Lietuvos apsisprendimą iki 2005 metų uždaryti pirmąjį Ignalinos AE bloką ir pažymėjo, kad Vokietija per tarptautines organizacijas dalyvauja šiame projekte.

Žurnalistų paklaustas, ar parems Lietuvos siekimą NATO nare tapti 2002 metais, G. Schroeder sakė, kad jo valstybė remia Vašingtono susitarimus, kurie nesurišę su tiksliais priėmimo tvarkaraščiais. Pasak Vokietijos kanclerio, kiekviena valstybė turi turėti teisę būti pakviesta į NATO, kad valstybės, kurios nėra pasirengusios narystei dabar, turėtų galimybę jos siekti vėliau.

„Turime bendrą istoriją, kuri buvo nelengva, už tai iš dalies atsakinga Vokietija“, teigė jis ir pridūrė, kad ji sujaudino Baltijos valstybių pasirengimas žiūrėti ne į praeitį, o į ateitį.

Po susitikimo su prezidentu * Medikai leido teisti žydų genocidui kaltinamą Aleksandrą Lileikį. Vilniaus apygardos teismo gautose medikų išvadose sakoma, kad A. Lileikis gali duoti parodymus, tačiau tai gali sukelti pavojų jo gyvybei, pranešė „Respublika“. Balandį teismas atidėjo buvusio naciams pavaldžios Vilniaus apskritys saugumo policijos viršininko A. Lileikio bei buvusio jo pavaduotojo Kazio Gimzausko bylų nagrinėjimą, kol bus atliktas medicininis psichiatrinis tyrimas. A. Lileikio ir K. Gimzausko bylų buvo sustabdytos praėjusių metų pabaigoje, po to, kai keli medikų patikrinimai nustatė, kad teismamieji, kuriems dabar po 92 metus, serga daugeliu ligų, tarp jų ir nepagydomomis, ir todėl negali dalyvauti teismo posėdžiuose.

Pasak V. Landsbergio, kompensacijų klausimams spręsti Lietuva turėtų įkurti dvišalę struktūrą, kokios veikla tarp Vokietijos ir Lenkijos bei Čekijos. „Paaiškėjo, kad Vokietijos pusė iki šiol nenumatė tokios struktūros kurimo, o būtų linkusi, kad Lietuvos piliečiai kompensacijas gautų per Maskvą“, sakė V. Landsbergis. „Mums tai yra visiškai nepriimtina. Aš pasakiau, kad tai būtų aneksijos pripažinimas atgaline data“, pabrėžė Seimo pirmininkas. Anot jo,

Po susitikimo su Seimo pirmininku Vytautu Landsbergiu G. Schroeder nuvyko prie Aušros vartų, kur jo laukė prezidentas Valdas Adamkus. Nors programoje nebuvo numatyta, V. Adamkus ir G. Schroeder netikėtai užsuko į Rotušės aikštę įsikūrusią „Aminininkų užėigą“ ir joje išgėrė po bokalą „Švyturio Baltijos“ alaus.

Iš „Aminininkų užėigos“ jie Stiklių Gaono gatvėmis atėjo iki prezidentūros. Šioje senamiesčio dalyje II pasaulinio karo metais buvo įkurtas žydų getas. Ekskursijai po Vilnių su žydų tragedija susijusios vietos parinktos Vokietijos prašymu. Paprastai į užsienio valstybes su vizitu atvykęs G. Schroeder pageidauja aplankyti žydų istoriją primenančias vietas.

Vokietija kompensacijas lietuviams turi mokėti tiesiogiai

Vilnius, birželio 7 d. (BNS) — Lietuvai nepriimtina, kad per Rusiją būtų mokamos kompensacijos Lietuvos piliečiams, nukentėjusiems nuo nacistinės Vokietijos okupacijos, po susitikimo su Vilniuje viešintiu Vokietijos kancleriu Gerhard Schroeder teigė Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis.

Anot V. Landsbergio, „grau, kad Vokietija imasi tą klausimą spręsti“ ir rengia įstatymą dėl žalos atlyginimo.

V. Landsbergis sakė su šiuo klausimu labai gerai susipažinęs, kadangi okupacinės Vokietijos kalinėjimo buvo įkalintas jo brolis. Po II pasaulinio karo Gabrielis Žemkalnis Landsbergis, pasitraukęs į Vakarų, sužinojo apie galimybę gauti kompensaciją, ir ją pasinaudojo. Tačiau, pasak V. Landsbergio, daug Lietuvos piliečių, kurie per okupaciją buvo išvežti priverstiniais darbais į Vokietiją arba kitaip nukentėjo, tačiau po karo „liko šioje geležinės uždangos pusėje“, neturėjo informacijos apie kompensacijos galimybę.

Pasak V. Landsbergio, kompensacijų klausimams spręsti Lietuva turėtų įkurti dvišalę struktūrą, kokios veikla tarp Vokietijos ir Lenkijos bei Čekijos. „Paaiškėjo, kad Vokietijos pusė iki šiol nenumatė tokios struktūros kurimo, o būtų linkusi, kad Lietuvos piliečiai kompensacijas gautų per Maskvą“, sakė V. Landsbergis. „Mums tai yra visiškai nepriimtina. Aš pasakiau, kad tai būtų aneksijos pripažinimas atgaline data“, pabrėžė Seimo pirmininkas. Anot jo,

* Neseniai Prancūzijoje po automobilio ratais žuvo mergina iš nedidelio Lietuvos miestelio. Ji buvo atvykusi į svečius pas draugę prancūzė. Dabar mes turime uždavinį dirbti ta kryptimi, kad gautume rezultatą, kuris mums yra reikalingas ir kuris būtų teisingas“, sakė V. Landsbergis.

* Talino ilankoje antradienį visiškai ramiai oru nusikendavo krovinių laivas „Zenitas“ su Lietuvos jūrininkų igula. Iš septynių jos narių išgelbėti šeši. Pirminiais duomenimis, žuvo laivo vyriausiasis šturmanas. Estijos susisiekti su ministerijos duomenimis, „Zenitas“ priklausė Klaipėdos laivyno bendrovei „Baltic Shipping Klaipėda“. 55 m ilgio laivas plaukiojo su Hondu vėliava. Estijos pasienio tarnybai pateiktame „Zenito“ igulos narių sąrašė nurodoma, kad visi 7 igulos nariai yra Lietuvos gyventojai arba Lietuvos piliečiai. „Zenitas“ nusikendė maždaug už 3 jūrmilių nuo kranto. Pasak įvykio liudytojų, laivas, išplaukęs iš Talino į Roterdamą, esant visiškai ramiai jūrai, padarė staigų beveik 90-ties laipsnių sukį, apvirto ir greitai nusken-

JAV su Baltijos valstybėmis kurs sąlygas narystei NATO

Talinas, birželio 7 d. (BNS) — Taline trečiadienį posėdžiavusi JAV ir Lietuvos, Latvijos bei Estijos bendradarbiavimo komisija patvirtino bendrą vieningos ir laisvos Europos vaizdą bei siekį bendromis jėgomis sukurti sąlygas, kad būtų užbaigta trijų Baltijos valstybių integracija į Europos ir transatlantines politines, ekonomines, saugumo bei gynybos institucijas.

Bendrininkai pasveikino Lietuvos, Latvijos ir Estijos pažangą jungiantis į Europos, transatlantines bei tarptautines struktūras ir ypač — ES sprendimą pradėti narystės derybas su Lietuva ir Latvija.

Kaip žinoma, Estija šias derybas veda nuo 1998 metų. Komisijos posėdžio nutarime giriamas Estijos sėkmingas įstojimas į Pasaulio prekybos organizaciją, aktyvus Latvijos vaidmuo joje ir reikiama stipri parama Lietuvos priėmimui į šią organizaciją.

Anot dokumento, JAV sveikina Lietuvos, Latvijos ir Estijos pažangą ruošintis narystei NATO, įskaitant Narystės veiksmų plano įgyvendinimą. Trys Baltijos valstybės patvirtina savo pasiryžimą visapusiškai pasinaudoti Narystės veiksmų planu parengiant ir įgyvendinant kasmetines valstybines programas, ruošiantis NATO tolesnio plėtimui peržiūrai sąjungos viršūnių susitikime, turinčiame įvykti ne vėliau kaip 2002 metais.

JAV vertinimu, Vilniuje gegužės mėnesį vykusios kandi-

dacių į NATO konferencijos nutarimas liudija jų suvokimą, jog NATO yra bendras vertybes puoselėjanti bendruomenė, ir rodo jų pasiryžimą dirbti su visomis Europos demokratijomis.

JAV taip pat sveikina Lietuvos, Latvijos ir Estijos pažangą artėjant prie tikslo padidinti savo gynybos biudžetus iki 2 proc. Bendro vidaus produkto.

Dokumente sveikinamas stiprėjantis Baltijos valstybių gynybinis bendradarbiavimas, jų dalyvavimas tarptautinėse taikos uždutyse ir Rusijos bei NATO dialogo atnaujinimas.

Susitikime taip pat sutarta stiprinti bendradarbiavimą energetikos, biotechnologijų, lazerių technologijų, informacinių technologijų srityse, sumažinti tarpusavio prekybos kliūtis, o Baltijos valstybės pareiškė didelę paramą tiesioginėms JAV investicijoms ir pažadėjo gerinti sąlygas tarpusavio prekybai.

Pareiškime JAV sveikina pažangą siekiant istorinio teisingumo ir patraukiant atsakomybėn karo nusikaltėlius. Baltijos valstybės patvirtina toliau dirbsiančios šia kryptimi, o JAV užtikrina savo pagalbą šioms pastangoms.

Bendradarbiavimo komisijos posėdyje JAV atstovavo valstybės sekretorės pavaduotojas Strobe Talbott, Lietuva — UR viceministras Vygaudas Ušackas, Latvijai — UR valstybės sekretorius Maris Riekstinsis ir Estijai — UR ministras Toom Hendrik Ilves.

Lietuva ir Rusija atviriau dalinsis karine informacija

Vilnius, birželio 7 d. (BNS) — Lietuva ir Rusija susitarė dėl keleto tarpusavio pasitikėjimą turinčių susitarimų, kurios numato atviresnį pasikeitimą karine informacija.

Kaip pranešė Lietuvos URM pareigūnai, Rusija atsiuntė notą, kurioje patvirtina priimanči Lietuvos anksčiau pateiktą pasiūlymą priimti šiais metais Karaliaučiaus srityje ir

nusiųsti į Lietuvą po vieną papildomą karinį patikrinimą, viršijantį Vienos dokumentu nustatytą skaičių.

Rusija, anot praėjusią savaitę atsiųstos notos, taip pat sutinka keistis informacija su Lietuva apie ginkluotąsias pajėgas Karaliaučiaus srityje ir Lietuvos teritorijos pagal įprastines ginkluotės apribojimo Europoje sutarties formatą.

Karinį tikrintojų siuntimą į 1994 metų Vienos dokumento valstybės riboja kvotos, kurios nustatomos pagal tos valstybės ginkluotųjų pajėgų dydį. Susitarimas su Rusija leidžia Lietuvai nusiųsti į Karaliaučiaus sritį karinius tikrintojus ir įpareigoja priimti Rusijos tikrintojus Lietuvoje, nepriklausomai nuo to, ar Vienos dokumento dalyvės jau išnaudojo konvencija nustatytas kvotas.

Susitarimas su Rusija dėl informacijos teikimo pagal įprastines ginkluotės apribojimo Europoje sutarties apimtį svarbus todėl, kad Lietuva nėra šios sutarties dalyvė, todėl nei gali gauti, nei privalo teikti informaciją apie įprastinę ginkluotę.

Minėtieji susitarimai pasiekti, įgyvendinant Lietuvos prezidento Valdo Adamkaus prieš 2 metus paskelbtus pasiūlymus „Dėl santykių su Rusija plėtros ir saugumą bei pasitikėjimą skatinančių priemonių“.

KALENDORIUS

Birželio 8 d.: Eigintė, Germinė, Kalopas, Medardas, Meronas, Vilhelmas.

Birželio 9 d.: Švč. Efraimas, Felicijus, Gintas, Gintė, Maksimijonas.

LIETUVIŲ TELKINIAI

DAYTONA BEACH, FL

JAUTRIAI
PRISIMINĖME
MOTINAS

Š.m. gegužės 14 d. iškilmingai ir jautriai paminėjome Motinos dieną. Rengė klubo valdyba, vadovaujama Jono Daugelos. Minėjimas pradėtas iškilmingomis lietuviškomis pamaldomis. Prince of Peace bažnyčioje, Ormond Beach, FL. Šv. Mišias aukėjo kun. Ricardas Grasso. Pamoksle prisiminė lietuviškas Motinos pasiukojimą savo Tėvynei, šeimai ir gražiai besireiškiančias šiam lietuvių tautybei. Pasveikino, palinkėjo Aukščiausiojo palaimos gyvenime.

Nuotaką, primenančią Motiną, skaidrino gražios choro „Sietyno“ giesmės, vadovaujant muz. Antanui Skriduliui. Skaitymus šv. Mišių atliko Kazimieras Barūnas. Aukštesnės trys garbingos motinos: Onutė Daržinskienė, Pelagija Leveckienė ir Marytė Šaraušienė. Šv. Mišioms pasibaigus, kun. Ricardas Grasso pašventino didelę pintinę gražių gvazdikų žiedų, padovanotų Pelagijos Leveckienės, ir pakvietė pamaldose dalyvaujantias motinas atvykti prie altoriaus, kur kun. Grasso ir klubo pirmininkas Jonas Daugela gėlimis apdovanojo visas motinas. Tai buvo jaudinantis momentas ir gražus motinų pagerbimas.

Tuojuo po pamaldų parapijos salėje klubo pirmininkas Jonas Daugela pasveikino gausiai susirinkusius ir išskirtinai lietuviškas motinas, palinkėjo laimės, sveikatos ir padėkojo motinoms už meilę šeimai, tėvynei ir linkėjo Aukščiausiojo palaimos Motinos garbingose pareigose. Gražiai aptarė Motinos dienos prasmę ir pasidžiaugė, kad ir mūsų gražus telkinys šią šventę pagerbia mini.

Meninę programą atliko choras „Sietynas“, vadovaujamas muz. Antano Skridulio. Programoje — jautrios mūsų kompozitorių dainos skirtos motinoms garbei, žodžiai mūsų poetų.

Jautriai, Motinas primenantis skambėjo dainos: „Gimtinė“ — muz. T. Makacino, žodžiai J. Lapasinsko.

Eilėraštį „Motinai“ skaitė autorė Juozė Kristolaikytė-Daugelienė. Skambėjo liaudies daina „Motinėle“, harmonizuota J. Zdaniaus; eilėraštį „Motinai“ Petro Vaičiūno, skaitė Ona Karasienė. Gėrimas „Gimtinės aidai“, — žodžiai P. Gaulės. Koncertą pavairino Juozas Baltrušaitis, deklamodamas eilėraštį: „Lopšinė gimtinei“ ir „Motinai“, Justino Marcinkevičiaus. Koncertas baigtas „Oi, motinėle“, — žodžiai V. Blozės.

Minėjimo dalyviai „Sietynui“ už puikų koncertą audringai plojo ir išprašė dar vieną dainą „bisui“.

Koncertui pasibaigus, klubo pirmininkas Jonas Daugela padėjo „Sietynui“ vadovui muz. Antanui Skriduliui, jo žmonei Valytei, programos atlikėjams, P. Leveckienei už padovanotas gėles, klubo valdybai, ypač moterims, už visokeriopą talką ruošiant šį minėjimą, pristatė salėje esančius svečius, naujuosius gyventojus kvietė tapti nariais, pakvietė prie pabendravimo ir vaišių.

Birželinių įvykių minėjimas vyks birželio 4 d. Ruošia LB apylinkės valdyba.

Motinos diena paliko malonų įspūdį, gražius prisiminimus. Prisiminėme savo myli-

mas motinėles, kurių dauguma jau amžinybėje. Gyvosios motinoms išreiškėme pagarbą, dėkingumą ir meilę už pasiūlytą šeimai, tėvynei ir už visus rūpestius.

Prie vaišių dar valandėlę pabendravome, o dabar laukiame kitų renginių.

Malonu pažymėti, kad Motinos dienos pamaldose ir minėjime dalyvavo daug šio telkinio lietuvių, net ir kiek negaluojančių.

Veiklos, atrodo, nestokosime ir vasaros metu.

LAIMOS IR NERINGOS
KONCERTAS

Š.m. gegužės 24 d. „Saulutės“ būrelis suruošė viešnių iš Lietuvos Neringos Nekrašūnės ir jos mokytojos Laimos Lapkauskaitės estradinių dainų ir muzikos koncertą, Prince of Peace parapijos salėje.

I koncertą atsilankė iš aplinkinių arti 70 asmenų, Onutė Daržinskienė, Pelagija Leveckienė ir Marytė Šaraušienė. Šv. Mišioms pasibaigus, kun. Ricardas Grasso pašventino didelę pintinę gražių gvazdikų žiedų, padovanotų Pelagijos Leveckienės, ir pakvietė pamaldose dalyvaujantias motinas atvykti prie altoriaus, kur kun. Grasso ir klubo pirmininkas Jonas Daugela gėlimis apdovanojo visas motinas. Tai buvo jaudinantis momentas ir gražus motinų pagerbimas.

Tuojuo po pamaldų parapijos salėje klubo pirmininkas Jonas Daugela pasveikino gausiai susirinkusius ir išskirtinai lietuviškas motinas, palinkėjo laimės, sveikatos ir padėkojo motinoms už meilę šeimai, tėvynei ir linkėjo Aukščiausiojo palaimos Motinos garbingose pareigose. Gražiai aptarė Motinos dienos prasmę ir pasidžiaugė, kad ir mūsų gražus telkinys šią šventę pagerbia mini.

Meninę programą atliko choras „Sietynas“, vadovaujamas muz. Antano Skridulio. Programoje — jautrios mūsų kompozitorių dainos skirtos motinoms garbei, žodžiai mūsų poetų.

Jautriai, Motinas primenantis skambėjo dainos: „Gimtinė“ — muz. T. Makacino, žodžiai J. Lapasinsko.

Eilėraštį „Motinai“ skaitė autorė Juozė Kristolaikytė-Daugelienė. Skambėjo liaudies daina „Motinėle“, harmonizuota J. Zdaniaus; eilėraštį „Motinai“ Petro Vaičiūno, skaitė Ona Karasienė. Gėrimas „Gimtinės aidai“, — žodžiai P. Gaulės. Koncertą pavairino Juozas Baltrušaitis, deklamodamas eilėraštį: „Lopšinė gimtinei“ ir „Motinai“, Justino Marcinkevičiaus. Koncertas baigtas „Oi, motinėle“, — žodžiai V. Blozės.

Minėjimo dalyviai „Sietynui“ už puikų koncertą audringai plojo ir išprašė dar vieną dainą „bisui“.

Koncertui pasibaigus, klubo pirmininkas Jonas Daugela padėjo „Sietynui“ vadovui muz. Antanui Skriduliui, jo žmonei Valytei, programos atlikėjams, P. Leveckienei už padovanotas gėles, klubo valdybai, ypač moterims, už visokeriopą talką ruošiant šį minėjimą, pristatė salėje esančius svečius, naujuosius gyventojus kvietė tapti nariais, pakvietė prie pabendravimo ir vaišių.

Birželinių įvykių minėjimas vyks birželio 4 d. Ruošia LB apylinkės valdyba.

Motinos diena paliko malonų įspūdį, gražius prisiminimus. Prisiminėme savo myli-

Daytona Beach lietuvių telkinio „Sietynas“ choras, atlikęs programą Motinos dienos minėjime. Antros eilės viduryje choro vadovas muz. Antanas Skridulis.

ATVYKSTA
KUN. SAULAITIS

paminėti ir Daytona Beach „Saulutės“ veiklą.

Skyrius veikia jau keletą metų. Turi nuosirdžių remėjų ir aukotojų tarp vietinių ir iš tolimesnių vietovių.

Nuosirdžiai dirba minėta valdyba. Jau į Lietuvą pagalbos reikalingiems vaikams, našlaičiams, daugiavaikėms šeimoms, vargšams išsiųsta arti 400 siuntinių su drabužiais, avalyne, patalynė, vaisiais, maistu. Valdyba su talkininkais ir talkininkais Dainius Kurauskienės garžė dažnai susirenka, pakuoja siuntinius, dirba gražų artimo meilės ir pagalbos darbą. Ačiū „Saulutei“. Šviesk savo skaidriais spinduliais ir ateityje.

Lauksime, kada ir vėl „Saulutė“ mus pradžiugins koncertais, dainininkais iš Tėvynės ar kitomis progomis ruošiamais renginiais.

VASARAI ARTEJANT

Po birželinių įvykių minėjimo organizacijos pradeda „atostogas“. Didesnių renginių nenumatoma.

Tik LB pabendravimo pietūs bus birželio 7 d. įprastame restorane.

Birželio mėn. 4 d. minėsime bausių birželį. Minėjimą ruošia Lietuvių Bendruomenės Daytona Beach apylinkė. Programoje dalyvaus svečiai kalbėtojas ir choras „Sietynas“, vadovaujamas muz. Antano Skridulio.

Jurgis Janušaitis

DETROIT, MI

BIRŽELIO TRĖMIMŲ
PRISIMINIMAS

Sakoma, kad laikas yra geriausias gydytojas, tačiau mūsų tauta yra paliesta įvykių, kurių nei laikas nepajėgia išbraukti iš Lietuvos istorijos. Laikas gali tik laikinai apmąstinti lietuvių sielos skausmą, bet nepajėgia ištrinti kančiomis ir krauju įrašytų įvykių gražiausio pavasario mėnesyje. Birželio mėnuo, lemtiniais lietuvių tautai įvykiais primena tragišką Lietuvos laisvės praradimą, persekiojimus, trėmimus ir vergiją mūsų tautos. 1940 metų birželio mėnesio 14-15 d. bolševikinė Lietuvos okupacija, talkinama Lietuvos išdavikų, suėmė daugiau 30,000 nekaltų Lietuvos žmonių, vaikų, moterų, vyrų ir senelių, sugrūdė ir gyvulinius vagonus po 50-60 asmenų, be jokios sanitarinės priežiūros. Jie buvo išgabenti į Sovietų Sąjungos priverčiamojo darbo stovyklas Sibiran lėtai mirčiai. Rusijos okupacijos laikotarpį, nužudytą ir ištrintą iki 400,000 lietuvių.

Baisiojo birželio Pabaltiečių trėmimų minėjimas įvyko sekmadienį, birželio mėnesio 4-tą dieną, sekmadienį, latvių Šv. Povilo liuteronų bažnyčioje. Minėjimą rengė Pabaltiečių komitetas. Lietuviams komitete atstovauja adv. Kęstutis Miškinis.

ATVYKSTA
KUN. SAULAITIS

Kun. Antanas Saulaitis, SJ, Lietuvos ir Latvijos Jėzuitų provincijolas, lankysis Detrote, norėdamas supažindinti visuomenę su švietimo padėtimi Lietuvoje, jo darbais su Lietuvos jaunimu ir ateities planais, skatinant moralų ir intelektualų gyvenimą katalikiškajame auklėjime. Jis aukštas visas savaitgalio šv. Mišias Dievo Apvaizdos parapijoje birželio 17 ir 18 d. Pašnekesys vyks po 10:30 val. r. pamaldų Kultūros centro sveitainėje. Visi maloniai laukiami.

„ŠYPSENĖLĖS“
KONCERTAS

Sekmadienį, birželio 4 d., 12 val.p.p. Dievo Apvaizdos parapijos Kultūros centre vyko koncertas „Šypsenėlė“. Dainavo Neringa Nekrašūtė, gimusi 1986 m., gegužės 6 d., Marijampolėje. Ji lanko Marijampolės VI vidurinę mokyklą, mokosi groti smuiku muzikos mokykloje. Dainuoja nuo 1992 m. Marijampolės muzikos mokyklos vaikų chore „O lia lia“.

Neringa jau 5 metai iš eilės išrenkama populiariausia dainininke, dvejų tarptautinių konkursų laureatė. Koncertavusi ne tik Lietuvoje, bet ir Latvijoje, Vokietijoje, bei JAV. Laima Lapkauskaitė — Marijampolės „O lia lia“ choro vadovė, gimė Lietuvoje, Kybartuose lankė muzikos mokyklą, mokėsi groti akordeonu. 1976 m. įstojo į Gruodžio Aukštėsiosios muzikos mokyklą Kaune. Ketverius metus studijavo chorinį dirigavimą bei solinį dainavimą. Abi šias specialybes baigė su pagyrimu. 1981 m. įstojo į Vilniaus Valstybinę konservatoriją, chorinio dirigavimo klasę, mokėsi pas prof. Konradą Kavecką. Laima įkūrė vaikų chorą „O lia lia“. Daugumą chorui dainų rašo pati. Choras yra dainavęs Lietuvoje, Latvijoje ir Vokietijoje.

Š.m. birželio 4 d., solistės padainavo daugiau 20 dainų lietuvių ir duetu. Po koncerto solistės buvo pagerbtos gėlių puokštėmis.

Gaila, kad į koncertą atsilankė tik arti 40 klausytojų. Dauguma detroitiečių tą savaitgalį buvo išvykę į Torontą dalyvauti vestuvėse. Koncertą rengė „Saulutė“, Lietuvos vaikų globos būrelis. Detrito būrelui vadovauja Birutė Bublienė.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Birželio mėn. 5 dieną, po gedulingų šv. Mišių Šv. Antano bažnyčioje, Holi Sepulchre kapinėse buvo palaidotas a.a. Juozas Šupys, 80 m. amžiaus, kuris mirė gegužės mėn. 31 dieną. Giliam nuliūdime liko dukra ir žentas Regina ir Algis Dapka, anūkės Daiva ir Danguolė, 3 proanukai, 4 sesutės su šeimomis Lietuvoje. Laidotuvėmis rūpinosi Algis Bačkaitis. Po rozi-

nio, birželio mėn. 4 dieną, laidotuvių direktorė Yolanda Zaporackienė pravedė viešą atsisveikinimą Bažnyčios laido tuvių namuose. Velionis buvo Dariaus ir Girėno klubo narys, Šv. Antano parapijos nuolatinis talkininkas ir rėmėjas Švyturio Jūros Šaulių „Pilėnų“ stovyklos.

SKAUTŲ JUBILIEJUS

Šeštadienį, birželio 10 d., 6:30 v.v. Dievo Apvaizdos Kultūros centro kavinėje „Gabijs“ ir „Baltijos“ tuntu 50 Jubiliejaus proga ruošiamą idomi vakaronę ir susitikimą su Lietuvos Respublikos generaliniu konsulu dr. Rimantu Morkvenu. Jaunimo organizacijos jubiliejaus proga svečias kalbės apie Jaunąją Lietuvą, Lietuvos naujosios diplomatinės tarnybos dešimtmetį ir ateities perspektyvas. Po pasikaitos — kavutė ir pabendravinimas. Maloniai visus atsilankyti kvietia: Pirmoji vyr. skaučių skiltis Detrote ir abu tuntai.

Po 50 veiklos metų „Gabijs“ ir „Baltijos“ tuntai Detrote yra stiprūs. Šių metų birželio 11 d. abu tuntai švęs savo 50 m. Jubiliejų. Šventės vyko Dievo Apvaizdos parapijos Kultūros centro patalpose. Visi 10:30 val. ryto dalyvausime šv. Mišiose. 12:15 val. p.p. vyks iškilminga tuntu sueiga, programėlė ir pietūs. Dalyvaus ir generalinis konsulas New Yorke dr. Rimantas Morkvenas ir kiti svečiai.

Kvietiami dalyvauti visi buvę tuntu skautai ir skautės, jų šeimos, draugai ir rėmėjai. Bi-lietus prašoma įsigyti iš anksto kreipiantis į Rasą Karvelienę tel. 248-380-1363. Visi kvietiami ir laukiami.

Antanas Zaporackas

ŠVĖSIME JŪROS DIENA

Š.m. Jūros diena vyks „Švyturio“ jūrų šaulių stovykloje „Pilenose“, arti Manchester miesto, sekmadienį, birželio 25 d. Jūros dienoje dalyvaus „Gen. T. Daukanto“, „Klaipėdos“ ir „Švyturio“ jūrų šaulių kuopos. Programoje: 12 val. vidurdienį šv. Mišios prie paminklo aukojamos LSSI vyr. kapeliono kun. Alfonso Babono. Po Mišių vaišės, šaulių pasitarimai ir pabendravinimas. Visi dalyvausime!

„Švyturio“ jūrų šaulių kuopos valdyba

ARGENTINOJE

Buenos Aires Grafikos muziejuje vyko Lietuvos grafikų paroda, skirta Lietuvos Nepriklausomybės 10-mečiui. Ta proga muziejiaus kieme, Argentinos istorijos aplinkoje įvyko priėmimas, kuriame pagerbti parodos atidaryme dalyvavusieji: Lietuvos dailininkų sąjungos pirmininkas Vaclovas Krutinis ir parodos kuratorė Elvyra K. Kriaučiūnaitė, dailininkai. Priėmimą dalyvavo Lietuvos kon-

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rate: \$100.00. Foreign countries \$115.

Postmaster: Send address changes to Draugas — 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Matindami pašto išlaidas, pakvitatvymų už prenumeratą nesučiame. Prie pavardės ir adreso, siūdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

DRAUGO prenumerata yra mokama iš anksto.

	Metams	1/2 metų	3 mėn.
JAV	\$100.00	\$60.00	\$38.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$115.00	\$65.00	\$45.00
Tik šėštadienio laida:			
JAV	\$60.00	\$45.00	\$33.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$65.00	\$50.00	\$38.00
Užskaitant į Lietuvos:			
Oro paštu	\$500.00	\$250.00	
Reguliariu paštu	\$100.00	\$55.00	
Tik šėštadienio laida oro paštu	\$160.00	\$85.00	
Tik šėštadienio laida reguliariu paštu	\$55.00		

Vyriausio redaktore — Danutė Bindokienė

Administratorius — Valentinas Krumpis

Moderatorius — kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šėštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:00, šėštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį netaisako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ka nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisy savo nuostata. Nenaudotų straipsnių nesaugo.

Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

IEŠKO GIMINIŲ

• Vilius, kad atsilieps mano senelio Stive (Stefan) Rymowich giminės ar jam artimi žmonės. Senelis 1905-1930 m. gyveno Wisconsin valstijoje, jo žinomas adresas buvo 119 Brockett Str., Kenosha, P. O. Box 461. Senelis gimė 1876 m. rugsėjo 4 d. Burkelio km., Kupiškio raj., Lietuvoje. Tikiuosi sulaukti žinių. Rašykite: Rimantė Vytaite, I. Šimulionio 10-95, 2050 Vilnius, Lietuva.

sulas Algimantas Rastauskas su žmona Nelida ir konsulo patarėja prof. Irene Pikutyte Paršeliene, taip pat muziejiaus direktorius prof. Oscar Peccora su žmona, vice direktorė Patricia Cohen, kuri 1998 m. lankėsi Lietuvoje. Tuo metu argentiniečiai menininkai dalyvavo parodoje Vilniuje „Kaire-dešinė“.

Lietuvos dailininkų sąjungos pirmininkas V. Krutinis padėjo garbės konsuliui A. Rastauskui už parodos surengimą, o parodoje dalyvavę dailininkai Argentinijos muziejui padovanojo po vieną grafikos darbą.

Šarūno Martčiulionio sporto mokyklos 18 žmonių delegacija viešėjo Buenos Aires ir Kordobos miestuose. Svečių komanda žaidė rungtynes su Lanus klubo komanda.

Aušros Vartų lietuvių parapijoje balandžio 2 d. įvyko pamaldos už a.a. Pijų Bukauską ir kitus lietuvių kolonijos mirusiuosius. Šv. Mišias aukėjo kun. A. Lubickas ir kun. A. Steigvilas. Po pamaldų visi susirinko parapijos salėje pabendrėti.

Lietuvių kolonijoje gerai žinomas Giedrius Bakunas, Aušros Vartų parapijos raštinės bendradarbis, įstojo į marijonų seminariją studijuoti filosofijos, ketindamas tapti marijonų vienuoliu. Šiuo metu pas marijonus Avellanados mieste studijuoja du būsimieji teologai ir keturi filosofai.

Dr. Mario Pečelio šeimoje

Tandil mieste jau trečias sūnus Girardo gavo gydytojo diplomą.

A. a. seselė M. Adorata (Savilonytė), seselių kazimierių vienuolyno Argentinoje steigėja, mirė vasario 9 d. Buvo gimusi 1907 m. balandžio 18 d. Šiaurės Amerikoje. Į Argentiną atvyko 1941 m. Kartu su kitomis dviem seselėmis kazimierietėmis Ester ir Rosana darbuosiu Aušros Vartų parapijos pradžios mokykloje Buenos Aires. Nuo 1958 m. iki 1970 m. sesuo M. Adorata buvo seselių kazimierių vyresnioji.

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
Pirmas apyl. su Northwestern un-to
diplomu, lietuviams sutvarkys dantis
už priėmimą kainą. Pacientai
priimami absoliučiai punktualiai.
Susitarimai (kalbėti angliskai)
Tel. 708-422-8260

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS — ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

LINAS SIDRYS, M.D.
Akių ligos / Chirurgija
9830 S. Ridgeland Ave.
Chicago Ridge, IL 60415
Tel. 708-636-8822
4149 W. 63rd St.
Tel. 773-735-7709

EDMUNDAS VIZNAS, M.D., S.C.
Specialybė — Vidaus ligų gydytojas
Kaltėme lietuviškai
6918 W. Archer Ave., Ste. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-228-9966
Valandos pagal susitarimą

ARAS ŽILBIA, M.D.
INDRE DAUDAITIS, O.D.
AKIŲ LIGOS — CHIRURGIJA
1020 E. Ogden Ave., Suite 310
Naperville, IL 60563
Tel. (630) 527-0090
3825 Highland Ave.,
Tower 1, Suite 3 C
Downers Grove, IL 60515
Tel. (630) 435-0120

DR. L. PETREIKIS
DANTŲ GYDYTOJA
9055 S. Roberts Rd., Hickory Hills, IL
1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.
Tel. (708) 598-4055
Valandos pagal susitarimą

Ieško darbo priziūrėti
senelius, vaikus

Jums reikia pagalbininkų?
Gal iš šio sąrašo išsirinksite tin-
kamąsias, kuris jums mielai
padės, nepriklausomai nuo to,
kurioje valstijoje gyvenate!

Audronė, tel. 630-783-9351;
Iremijus Povilas, tel. 734-428-8554;
Milda, tel. 734-428-8615;
Liuda, tel. 708-237-1134;
Irena, tel. 708-652-7897;
Kęstutis, tel. 734-482-3699;
Albertas ir jo žmona, tel. 708-499-6289;
Virginija, tel. 773-925-6456;
Loretis ir jo žmona, tel. 773-471-0385;
Rima, tel. 773-847-2943;
Gabija, tel. 773-847-2943;
Erika, tel. 773-737-2131;
Teresė, tel. 773-778-6001.

Šie skelbimai buvo išpausdinti
leidinyje „Turgus“.

ČIA
GALEJO BŪTI
JŲSŲ
SKELBIMAS...

UŽKARDA PUNSKĘ TVIRTINASI!

BRONIUS NAINYS

Punsko miestelio vadovas kategoriškai paneigė Lenkijos pasienio tarnybos teiginį, jog įsisenėjusi Punske užkardos problema neva sėkmingai sprendžiama, — rašo „Lietuvos rytas“ gegužės 31-mą. „Niekas su mumis nesikalba ir net nebando kalbėti“, — pagal „Lietuvos rytą“, BNS atstovui teigęs Punske vyriausiasis Vytautas Liškauskas. „Lietuvos ryto“ žiniomis, šis klausimas vėl iškilo, kai Lietuvoje lankydamsis Lenkijos pasienio apsaugos vyriausiasis komendantas generolas Marek Bienkowski Lietuvos ministrui pirmininkui pareiškė, jog tariais su viršaičiu ir miestelio tarybos pirmininku, norėdamas geranoriškai išspręsti užkardos klausimą. „Nejaugi geranoriškumu galima pavadinti žingsnį pasieniečių, kurie padavė viršaitį į teismą už nedavimą leidimo Punske statyti 37 metrų aukščio radijo bokšto ir gardo šūnims laikyti, — klausia viršaitis, pareiškdamas dar, kad — užkarda Punske įsivertino kaip reikiant: jau statomi penki garažai ir katilinė, o apie užkardos perkėlimą į naują vietą niekas nebekalba“. „Lietuvos rytas“ primena, kad dėl užkardos kūrimo pernai ir šiomet kartą tarėsi aukščiausios Lietuvos ir Lenkijos vadovai, tačiau klausimas lieka neišspręstas.

Nesistebime. Taip pat nesistebime, jeigu jis taip neišspręstas ir liks, nebent patys Lenkijos lietuviai Varšuvos valdžiai priverstų sugalvoti kokį nors ypatingai „geranorišką“ būdą ir jį įvykdyti. Tačiau tokiam būdui sugalvoti, juo labiau įvykdyti, 25,000 Lenkijos lietuvių galvų per maitai, o iš kitur pagalba iki šiol buvo tik nulis. Ir iš Lietuvos, kurios vadovai gal tik prie krūpiko taurėlis ir tik spaudos dėmesiai bei punskietiški nuraminimai apie tai kukliai prisiminė, ir iš Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos, apie kurios kokią nors užmojį savo lietuviškiausios seimos narės žodžiu lietuvių gelbėti net girdėti neteko. Juk ir dabar, po tokio generolo Bienkowski pareiškimo, ar jo sakoma „teisybė“ buvo pasitvirtinti Punske valdžios pareigūnais ir ar jam tai buvo pasakytas? Bet, ką gi. Geri santykiai su Lenkija ir tarptautinė diplomatija taip daryti neleidžia. Geriau tokius reikalus palikti spaudai, kuria, beje, kartais ir uždrausti galima, kaip, pvz., Balseytės 2000 metų kalendorių. Nepati-

ko Lenkijos valdžiai šios prievartos moters įrašė apie pasienio žemes, ir Lietuvos užsienio reikalų ministerija ant kelių: „atleiskit, dovanokit, kalendorių platinti uždraudė...“ Punske juk ne privatus žmogus, bet pati Lenkijos valdžia lietuvių naikinančią užkardą stato, lietuvių tautinės mažumos teises pažeidžia ir dar neteisę skelbia, o Lietuvos valdžiai net padorus protesto nesuraizgo. Ir vėl, ką gi... Prieš savo moteriškę, nors gal ir tiesą parašiusią, valdžią drąsėnė. Burna uždarydama, nesidrovi net ir patią pagrindinę konstitucinę teisę, žodžio laisvę, pažeisti.

Sunkiai suvokiama tokia politika. Suprantama, po tiek daug pyktio metų su lenkais nesantaikos atnaujinti nebepatinka, su kaimynais gerai sugyventi būtina, bet kai toks noras virsta nuolatiniu ir dar perduoti pataikavimu, darosi neįmanoma. Juk reikalus svarstyti galima ir nesipykstant, „ne“ galima ir mandagiai, diplomatiškai pasakyti, nuomonių skirtumus galima ir tarptautinėje plotmėje aiškinti. Tvirtėnis, logika bei faktais paremtas, laikymasis mus tik garbingesniais padarys. Kodėl apie tokį kelią mes nieko negirdim? Ar užsienio lietuvių išlikimas dabartinei Lietuvos valdžiai jau nebe svarbus? Ar jau niekai, jeigu 400 metų išsilaikiusi, iš kelių šimtų tūkstančių šiame plote gyvenusių lietuvių išlikusi, kelių tūkstančių Punske lietuvių salelė ir išnyks? Tiesa, girdėjome, kad rūpintis tauta, dar ir užsienyje gyvenančią jos dalį, dabar lyg ir nemišda. Daug kam lietuvių tautos jau iš viso nebėra, ją pakeitė kažkokia Lietuvos tauta, net mūsų didžiųjų vadų žodyne atsiradusi. Žodžiai „Lietuvos tauta“ skriejo per Lietuvą ir iš lūpų paties prezidento Adamkaus, Seimui skaitančio savo metinį pranešimą, televizijos bangomis perduotą visai šaliai. O pagal tokią logiką, punskietiai turbūt jau nebe lietuvių, bet Lenkijos tauta, tad kam Lietuvos valdžiai jais besirūpinti? Bet tada nutildykite ir Vilnijos lenkus, tik lenkiškai savo pavardes rašančius, reikalaujančius dvikalių įstaigų, tik lenkų kalba mokyklų, lenkiškų vadovėlių, net lenkų universitetų. Pagal tokią logiką, juk jie irgi nebe lenkų, bet Lietuvos tauta. Pagal ją, turbūt ir mes, okupanto į Vakarų išvyti, steigėme lietuviškas mokyklas, jaunimo organizacijas, bet Vokietijos, Australijos, Ka-

Cleveland, OH, „Aušros“ aukštesniosios lit. mokyklos mokytoja Vida Bučienė įteikia premijas JAV LB Svetimiečių tarybos rašinių konkurso laimėtojomis (iš kairės) Vaivai Bučmytei, Teresei Paškonytei ir Vestai Dvareckaitėi. Nuotr. Ed. Klimo

nados, Amerikos tautos?

Ne, gerbiamieji, ne! Mes, ir Lietuvos valstybės ribose gyvenantieji, ir už jos ribų po pasaulį pasklidę, lietuviai, buvome, esame ir būsim tik lietuviai. Tūkstančius metų karta iš kartos kurta, ugdyta, brandinta, išsiuolėjęsio savos kalbą, kultūrą, papročius, tradicijas, turėjusi savo karalystes, kunigaikštystes (tautines ir daugiatautes), valstybines sąjungas, praradusi ir vėl atkūrusi savo valstybę, laisvai gyvenusi ir vergijos kėntėjusi, bet visada buvusi ir likusi tik lietuvių tauta. Tad ir gerai suvokiame, kas ji yra ir kas yra jos nuolat besikaitaliojusi, kelis kartus prarasta bei vėl atsikurta organizacija, Lietuvos valstybė. Taip pat ji žino, kas yra ir ką reikiama iš tautos nuolatinių gyvenvietės vienuolių ar kitokio būdo išsiuolėjęsio lietuvių arba kartu su savo žemės kitoms valstybėms atitekusios tautos dalis. Skirtumas tik toks, kad, kaip ir šiuo atveju, tautos gyvenvietės, o dabar ir valstybės, ribose gyvenanti lietuvių tautos dalis yra nepriklausomos Lietuvos valstybės nariai, vadina mi piliečiai, o mes turime dar ir savo gyvenamųjų kraštų narystę — pilietinę, tačiau niekada Lietuvos pilietybės nepraradę, nepaisant, kad kai kurios valdžios to irgi nenorėjo pripažinti. Ir ne dėl ko kito, bet tik dėl lietuvių tautos išlikimo mes stengėmės kurti lietuviškas šeimas, jose lietuviškai auklėjome vaikus, steigėme lietuviškas mokyklas, jaunimo organizacijas, stovyklas, ruošėme jaunimo

suvaziavimus, kongresus, laisvame užsienyje gyvenančius lietuvių tautybės pagrindu telkėme į bendrą Pasaulio Lietuvių Bendruomenės (PLB) jungtį, o sovietinei vergijai subyrėjus, tokiu pačiu pagrindu į PLB jungėme iš jos išsilaikinusius, už Lietuvos valstybės ribų likusius, lietuvių kovai už kiekvieno lietuvių lietuvių ir kietai grūmėmės su jos naikintojais. PLB gretose yra ir Lenkijos lietuviai, susibūrę į Lenkijos Lietuvių Bendruomenę, kurios centras kaip tik ir yra dabar Lenkijos valdžios skriaudžiamos Punske lietuviai. Dėl to jie mums rūpi, dėl to apgailestaujame Lietuvos valdžią abuojungia jų lietuviškam išlikimui.

Bet reikia apgailestauti ir išsivijusios vyriausios vadovybės — PLB valdybos pastangų stoka. Ji žino, kad viena iš lietuvių išsivijimo priežasčių yra lietuvių bendravimas — politinis, visuomeninis, religinis, kultūrinis, net ir pramoginis. Dėl to yra ir menininkų koncertai, kultūriniai renginiai, visuomeninės svarstybos, kaip, pvz., PLB seimai, masiniai lietuvių susibūrimai, kaip, pvz., suvaziavimai, kongresai, teatrų festivaliai, dainų bei tautinių šokių šventės. Kas gali užmiršti lietuvių atbudimą Pietų Amerikoje po tenai nuskraidinto Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso? Koks puikus lietuviškas bendravimas užsimezgė tarp jų ir Šiaurės Amerikos lietuvių. Jie skrido į tautinių šokių šventes, PLB seimus, jaunimas bendravo kongresuose, stovylose. Po PLB seimo išvykos pas Seinu — Punske lietuvių,

bendravimą tęsė jų kapelos viešnagė Šiaurės Amerikoje. Tai išskirtinai naudingi, todėl ir būtini, ryšiai lietuvių išsivijimui. Gaila, Lietuva atrodė to dar nesuprato. Bet dar labiau gaila, kad tai pamiršo ir pati PLB valdyba. Štai už mėnesio Toronto, Kanadoje, vėl vyks tautinių šokių šventė. Joje vėl nori dalyvauti Pietų Amerikos lietuviai, o ypač Lenkijos lietuvių tautinių šokių ansamblis. Tik iki šiol jų pastangos bevaisės. Patys ekonominių sąlygų įveikti neįstengia, o PLB valdyba, taip pat kaip užkardai, Punske lietuviai. Dėl to jie mums rūpi, dėl to apgailestaujame Lietuvos valdžią abuojungia jų lietuviškam išlikimui.

*** Prezidentas Valdas Adamkus sustabdė** Investicijų įstatymo pataisą, kuri būtų leidusi užsienio bendrovėms investuoti į loterijų verslą Lietuvoje. Trečiadienį pasirašytą potvarkiu Seimui grąžinamas pakartotinai svarstyti šio įstatymo projektas ir siūloma panaikinti 8 str. papildymą dėl užsienio bendrovių dalyvavimo loterijų versle. (BNS)

DRAUGAS, 2000 m. birželio 8 d., ketvirtadienis 3

Danutė Bindokienė

Kai žodžiai susipainioja

Stabilus, publikuoti, edukologija, meilas, rentibilus, buketas, mobilus, reitingas, marketingas... — sąrašą galėtume pratęsti kone iki begalybės ir dar liktų neįtrauktų žodžių. Tai vis anglicizmai, kurie gausiai kasiuojami į lietuvių kalbą ir, spaudos puslapiuose ar pokalbiuose sutikti, visuomet pakelia kai kurių žmonių kraujospūdį. Deja, dažniausiai tik vyresniųjų, ypač gyvenančių toli nuo savo kilmės krašto, užsienyje išmokusių gerbti ir didžiuotis senąja, gražiąja lietuvių kalba. Tai turtas, kurį jie ar jų tėvai išsivežė iš Lietuvos siaubingo bėgimo metais ir saugoję dešimtmečius, nors buvo tirštai apsupti kitakalbų ir pavojų savo gimtąją kalbą „atmiežti“ barbarizmais.

Ne visi gryną lietuvių kalbą išsaugojo, bet tie užsispyreliai kietai tebestovi lietuviško žodžio sargyboje ir netoleruoja jokios piktžolės, besikesinančios į šventą jo darželį. Išsaugoti ne taip lengva. Kaip ir mes „Draugo“ redakcijoje nuolat patiriame: nepaisant, kad esame sudarę kelių tūkstančių nevatotinių svetimodžių žodynėlį, žiūrėk, ir vėl koks atsiranda, ir pro budrias redaktorių akis praspūsta, o tada sulaukiame „pylos“ iš savo skaitytojų.

Tačiau ne vien lietuvių kalba kovoja su anglicizmu taršalais. Jau ne kartą pasigirdo skundai iš įvairių Europos (be abejo, ne kitaip ir kitose žemynuose), kad savos kalbos žodžius išstumia angliškųjų barbarizmai. Pastangos jų išvengti dažnai lieka bergždžios — nepadaeda nei graudulimai, nei „kalbos policijos“ (pvz. Prancūzijoje) uždedamos baudos. Norime ar nenorime, angliškųjų žodžių vis labiau įsijaučia, kaip naujausia tarptautinio susijungimo priemonė. Iš dalies tai gerai, nes, kur būnukeliautum, gali susikalbėti angliškai; iš dalies blogai, nes tas vienakalbiškumas pasaulį daro skurdesniu, nuobodesniu.

Neseniai „Chicago Tribune“ dienraštyje išspausdintas straipsnis apie kalbines problemas Lenkijoje — skundžiamasi, kad anglicizmai jau labai giliai įleidę šaknis verslo, pramonės, susijungimo ir net kasdieninėje kalboje. Jie sudaro rimtą pavojų lenkų kalbos grynumui ir baigia ją paversti kažkokiu svetimybių kratiniu. Žinoma, lietuviai per daug užuojautos lenkams šiuo atveju neparodys, prisimindami visus lenkiškus barbarizmus.

kurie buvo įsigalėję lietuvių kalboje. (Tik pavartykime senas maldaknyges, katekizmus, laikraščius!)

Straipsnyje mėginama teisingai, kad lenkų kalba neturi atitinkamų pačios naujausios technikos, verslo, gal net politikos veiksmams, daiktams, sąvokoms, todėl belieka skolintis angliškųjų žodžius. Kai kurie jau taip įpratę, kad lenkai nebeprima savo kalbininkų patarimų ar naujadarų ir pasilieka prie barbarizmo.

Reikia sutikti, kad kalba yra gyva — ji keičiasi, prisitaiko prie naujų reikmių ir sąlygų, atranda naujus išsireikškimus, užpildo susidariusias spragas. Tačiau tik tuo atveju, jeigu ta kalba kalbantieji neieško „tinginio išiešties“ (kas dabar yra parankiai prisitaikomas svetimos — anglų — kalbos žodis, užuot ieškant savo atitikmens).

Įvairios tautos, besiskųdamos dėl gausaus anglicizmo antplūdžio, retai pagalvoja, kad ir pati anglų kalba išgyvena pasikeitimų faikotarpį. Kadangi šios kalbos mokslo kitakalbiai, nejuokiamis jų galvosenos, gramatikos, sintaksės, tarimos iškreipia sąvokas, persto žodžių tvarką sakiniuose, atranda naujus sąskambius ir būdus pavartoti tuos pačius žodžius kitoms reikšmėms. Britai — tikrosios, „karališkosios“ anglų kalbos „savininkai“ — dažnai pasiepia amerikiečių dėl kitokio tarimo ar tarmiškumo (Amerikoje yra nemažiau tarmių, kaip, pvz., Lietuvoje). Net tvirtinama, kad „jankiai“ anglų kalbą šventvagiškai dardo ir turėtų būti už tai baudžiami. Tačiau pasikeitimai, kuriuos į anglų kalbą atneša kitakalbiai, mėginami tą kalbą įsivartinti, ilgainiui sudaro nemažesni pavojų tai kalbai išsigimti, neatpažįstamai pasikeisti.

Ar toks vyksmas geras, ar blogas, nemėginame spręsti, bet amerikiečiai kaltininkai jį jau pripažįsta, nors nelabai dėl to, atrodo, sielojasi. Eilinių amerikiečių, ypač gyvenanti didmiesčiuose, kur susiduria su įvairių tautybių, skirtingas tarimas anglų kalbai tūkantių, žmonių masėmis, vienuoks ar kitoks žodžio ištarimas, naujadarų į kalbą įjungimas neįsivaizduoja. Tai įprastoji kasdienybė — svarbu, kad susišnekėti galima. Kasmet į Ameriką leidžiama žodžių įrašoma daug naujų žodžių, prigijusių šnekamojoje kalboje, tikint, kad jie kalbą tik praturtina.

SAGA

RIČARDAS VAICEKAUSKAS
Tremties prisiminimai

Nr.3

Tėsinys Išvydęs sužeistą sūnų, daktaras su-draskė savo marškinius ir sutvarstė peršautą sūnaus koją. Žmonių vis daugėjo. Čia buvo ūkininkai, tarnautojai, net darbininkai, plantams skaldę akmenis. Netrukus atvažiuo keli dvikinkiai vežimai, ir visi suimtieji su savo skurdžia manta, kiti ir be jos, buvo nuvežti į geležinkelio stotį. Stotyje jų laukė prekiniai vagonų sąstatai, paruoštas žmonėms vežti. Vagonų langučiai buvo užkalti grotomis ir apipinti spygliuota viela. Vagonus saugojo NKVD karininkai su šūnėmis. Suvarius suimtuosius buvo prikabinatas garvežys, kuris, kelis kartus sušvilpęs, pajudėjo iš vietos.

Taip prasidėjo kelionė į tremtį ir nežinia, o kitiems — į amžino poilsio vietą. Po kelių valandų traukinys sustojo Vilniaus priemiestyje — Naujojoje Vilnijoje. Čia jau stovėjo keli tokie traukiniai. Enkavedistai rūpestingai, pagal sąrašus, patikrino suimtuosius, atliko kruopščią kratą ir, pasiėmę sau, kas jiems buvo reikalinga, ėmėsi vyrų perkėlimo pagal kažkokį sąrašą į kitus vagonus kitame traukinyje.

Į kitą traukinį pakliuvo ir daktaras su sūnumi. Jiedu neturėjo jokių daiktų ir maisto. Daktaras buvo net be marškinų. Sužinoję jų arešto aplinkybes, vagono

vyras kuo galėdamas sušėpė. Kas kokių rūbų, o kas gabalu duonos. Kazkas tarp savo daiktų surado jodo ir tvarstį. Tai buvo didelė parama pašautam Romui. Traukinys, nors negreitai, bet užtikrintai brovėsi į rytus. Po trijų savaičių jis sustojo Krasnojarsko lagerių salyne.

Vel patikrinimai, kratos ir karantinas. Atvežtieji buvo greitai išskirstyti po barakus. Daktarą ir jo sūnų apgyvendino skirtinguose barakuose. Jau kitą dieną atvežtieji buvo varomi į darbą. Romui, kaip ligoniti, kluiavo lengvas darbas: jis nuo rąstų skuto žievę. Kiti buvo varomi darbams į mišką. Daktarui jokio darbo nedavė, laikė kaip tandomąjį, teduodami 400 gramų duonos. Romas su tėvu matėsi vos du kartus, ir tai nelegaliai. Daktaras buvo išsekęs. Po mėnesio ar dviejų Romas sužinojo, jog jo tėvą sušaudė. Jis liko vienas. Motina buvo užmušta arešto metu. Kada gi ir jam ateis galas, galvojo Romas.

Baigiantis vasarai jis ir dar keliolika kalinių buvo išsiųsti nežinoma kryptimi. Kaliniai grupėje keitėsi, iš Krasnojarsko senbuvio liko jis ir du užkietėję recidyvistai. Žiema sparciai artėjo, o galutinis tikslas nebuvo žinomas. Kiekvienas persiuntimo kalėjimas žinojo tik tai, į kokią kitą vietą bus siunčiama grupė. Zajarske kalinių grupė buvo susodinta į sunkvežimius ir vežama Angaros-Lenos traktu iki Qsetrovo prielaukos. Pasiėkusi Lena, kalinių barža, tempiama garlaivio, plaukė upe pasroviui. Artėjo žiema. Upeje plaukiojo izas. Spaudė šaltis. Praplaukęs Olekminską, Jakutską

ir Sangarus, garlaivis per didelį vargą pasiekė Žiganską. Kaliniai buvo sukišti į vietinę areštinę — kalėjimą, kur jiems reikėjo laukti užšalant Lenos, o po to pėsčiomis keliauti toliau.

Po dviejų savaičių laukimo pagaliau Lena pasidengė patvari ledu, tinkamu eiti ir rogemis važiuoti. Kaliniams iš vakaro buvo pranešta, kad rytą jų grupė keliaus į Lenos deltoje esantį Stobų lagerį. Mazdaug 600 km reikėjo įveikti per šaltį, poliarnę pūgą ir vėją, einant beveik negyvenamomis vietomis. Rytą po patikrinimo kaliniai atsidadė kieme. Čia jų jau laukė keturi ginkluoti sargybiniai ir vienas prižiūrėtojas — leitenantas, arklys su manta rogeše ir vežikas. Kalinių buvo 12 žmonių, tame tarpe — viena moteris. Sargybos perspėjimas: kas neis voroje ar mėgins atsikirti, bus šaunamas be išėjimo. Pirmyn!

Po kelių minučių ėjimo moteris ėmė atsikirti. Matydama vargstančią moterį ir žinodamas jai gresiantį mirtiną pavojų, Romas iš jos paėmė kūdikį. Motina ejo greta. Šis nešulys ir Romui tapo sunkus, laimei, vienas kalinys pakeitė jį. Šiam pavargus, vaikėlį panešėjo motina. Sargyba ir kiti grupės kaliniai vis žvilgčiojo į nešamą vaikėlį, jo motiną ir nešantįjį. Sustojus trumpam poilsiui, motina tuščia krotimi maitino kūdikį.

Pavakary grupė priėjo mažutį kaimelį, kurio prieigose stovėjo pirtelė. Sargybiniai, apžiūrėję pirtelę, rado ją dar ne visai ataušusią ir tinkamą nakvynei. Buvo nutarta taip: pirtelėje įsikurs moteris, prižiū-

retojas ir du sargybiniai, baigę savo būdėjimo laiką. Po to sargyba keisis.

Kaliniai, pakrantėje pririnkę upes išmestų malkų, sukūrė du lauzus: vieną sau, antrą — sargybai. Kibire išvirė sriubą iš kiekvienam skirtų 50 gramų perlinių kruopų. Paskui pasikeisdami ant malkų snaudė.

Taip praėjo pirma naktis šaltyje, be pastogės, prie laužo. Rytą, išgerus karšto vandens ir suvalgius dalį gautos sušalusios duonos, grupė slinko į priekį. Vaikelis vėl buvo kalinių ir motinos nešamas. Šį rytą nešančių padagejo, mat grupės vadeiva Šorokinas (žmogžudys ir žmogėdra) visiems įsakė pasikeičiant nešti vaikėlį. Net pats ant rankų nešė miegantį. Vėliau kūdikį, pakabinę ant karties, o ją užsidėję ant pečių, nešdavo du kaliniai. Taip buvo patogiau ir lengviau. Kūdikio nereikėjo supti. Jis miegojo, nežinodamas, kad yra nešamas rankų žudzių žmogės.

Sustojus poilsiui ar pietums, prie laužo besįsildant, moteris užkalbino Romą. Šis trumpai nupasakojo savo istoriją. Paaiškėjo, kad jie du gerai žino vokiečių kalbą. Kadangi Romas rusų kalbą mokojo labai blogai, tad su moterimi, pasivadinusia Olga Karlova, kalbedavosi vokiškai. Sustojus pietams ar nakvynei prie laužo, moteris prieš ugnį džiiovindavo skudurus ar net patį kūdikį. Tai buvo gyva būtybė, matušis žmogutis — vien raukšlės, primenantios džiiovintą slyvą ar graikišką riešutą. Mažylis, nieko nenutuokdamas, sypsojosi bedante burnoje.

(B.d.)

APMASTYMAI IŠ ELLICOTT MIESTELIO

JUOZAS GAILA

„Jo aprangą aprašyti nesunku: kuklus, šiurkštus, virve perjuostas rudos spalvos vienuolio abitas su gobtuvu, basnirėia įsispyręs į sandalus... Turbūt ir viskas. Tokia pat kukli ir aplinka: medinis staslas, grubi medinė lova, ant sienų — šventųjų paveikslai, lentyna su storomis, bene po tūkstantį puslapių turinčiomis knygomis. Ir ant medinės kėdės sėdi jis... Raukšlūs išvagojami rankomis, seniai pralūsia barzda. 82-ųjų metų amžiaus“.

Šitaip pasikalbėjimą su visoje Lietuvoje žinomu tėvu Stanislovu gegužės 27 d. „Kauno dienoje“ pradeda žurnalistas Darius Sėlenis. Apie tėvą Stanislovą sužinojau, kai 1995 m. spalio 14 d. tuometiniame „Dienos“ dienraštyje perskačiau jo atvirą laišką Vilniaus merui, su padėka už atstatytą mažą Bonifratų bažnytelę, ir su pretenzijomis (taip jis pats rašė). Jo pretenzijos buvo, kad nebūtų griau-namos Žaliojo tilto sovietinės skulptūros, o jei jos būtų griau-namos, jis atvyktų padėti rožių po „jų šventomis kojomis“. Anot jo, tai pamink-lai sunkiai dirbusiems koku-kiečiams ir raudonarmiečiams, kurie „suvare“ į urvą fašizmo hidrą“. Pamenu, kad nuste-bau tada ir galvojau, koks turi būti tas kunigas, ku-riam vieno okupanto kareiviai — „fašistinė hidra“, o kito, okupavusio Lietuvą per pus-šimtį metų ir dar dabar tebe-grasinančio jos laisvei, verti rožių ir net jų statulų kijos šventos. Sužinojau, kad tas kunigas pats buvo tremtinys, net ir paleistas iš tremties, buvo okupuoto stumdomas iš vienos parapijos į kitą. Tačiau visur jis buvo parapijiečių my-limas ir gerbiamas. Nepirko jis brangių paveikslų, nestatė puošnių klebonijų, bet dalinosi paskutiniuoju duonos kąsniu su vargšais, pats gyvendamas kukliai, net asketiškai. Toks buvo ir yra kunigas — vienuo-lis, tėvas Stanislovas.

Tėvo Stanislovo prašymas buvo išklaustas: raudonųjų balvonai ant tilto pasilik, tačiau netrukus vėl jam teko prabilti. Kai, LDDP valdant, pradėjo žlugti bankai ir juose žmonių santaupos, prez. Algir-das Brazauskas pareikalavo, kad premjeras Adolfas Šleževičius atsistatydintų dėl ne-tiškai įsimitų savo indelių. Premjerui delsiant, tėvas Sta-nislovas teviškai viešai rami-no: „Adolfeli, nepasitrauk, lai-kykis, išverk“. Laikeiši Adol-fas, kiek galejo, bet turėjo pa-sitraukti. Užderėjus ordinų derliui iš prezidentūros, nebu-vo apfienktas ir tėvas Stanislo-vas. Ordinų dalinimo ceremo-nijos metu jis priėjo prie prezidento, bekabinėjančio or-dinus iš dešinės ir kairės, griebė pirmą pasitaikiusią kė-dę ir šaukė: „Sėsk Algirdeli, juk pavargai bestovėdamas ir bedalindamas“. Nors senas, bet tiesus, ilga žila barzda ir asketiška išvaizda, šalia pre-zidento atrodė lyg pranašas ar vaidila iš senovės. O, gavęs or-diną, galingu balsu užtraukė kazkokią lotynišką giesmę. Pasikeičiau tada su juo nuo-mone apie Žaliojo tilto sta-tulas. Aišku — nesutikome. Sunku su juo sutikti ir šiandieną, nes „Kauno dienos“ žur-nalistą paklaustas:

„Jūs simpatizujete kairie-siems, nors tarybiniais laikais buvote ištremitas į Rusiją...“, jis atsako: „Susikirtom“ su Metropolitu... Mano nuomone, iki šios dienos Bažnyčia neat-

liko susitaikymo misijos. Atsi-prašeme žydų. Bet mes nepa-dekojome tiems žmonėms, ku-rie sunkiomis sąlygomis ta-rybiniais laikais labai daug gera padarė Lietuvai. Nepa-dekojome A. Snieckui, ki-tiems... Ar dabar pastatytume paminklą Maironiui? Visi dir-ba ir sugebejo „išmelžti“ iš Kremliaus milijardus. Santa-riškes, naujos ligoninės, klini-kos, moksliniai institutai. Kremlių melžė kiek galejo, at-liko daug gerų darbų, kūrė, statė, negriovė, tačiau apie tai tylima, garsiai nesakoma ir neištiesiama atleidimo ran-ka“. Paklaustas, ar etiška dva-sininkui kištis į politiką, atsa-ko:

„To netgi reikia. Politika va-dinu lietuvišku žodžiu — sie-lojimusi. Bet ar jūs parašy-site? Tampame Amerikos pro-tekto-ru, o tylime. Atvažiuoja iš ten kažkoks generolas ir ruošiasi numirti čia, Lietu-voje. Nieko neklausęs, nesą-kęs, lyg taip turėtų būti“.

Susimąstau. Kaip Dievo tar-nas, pasižymėjęs visoje Lietu-voje pasiaukojimu ir meile žmogui, gali degti tokia neapy-kanta broliui lietuviui, atvyku-siam iš užjūrio padėti naujai sukurta Lietuvos kariuome-nei. Suprastumėm, jei jis kaip kunigas siųlėtų atleisti snieč-kams — mirusiems ir dar gy-viesiems, bet jis kaltina, kad tauta jiems nedekoja. Nedeko-ja už ką? Ar kad nebuvo išvež-ti į Sibiją, ar kad buvo išvež-ti iš ilško gyvi, kaip ir jis, nors tūkstantčiai išmirė nuo bado ir šalčio. Dėkoti už Santariškių ligoninės pastatymą? Ligoninė, kurią nuvežtas Lietu-voje susirgęs amerikietis, tik ją išvydęs, prašė būti siun-dčiam į Ameriką... Gal ir nereikėtų kreipti dė-mesio į kaimo klebono tokius išsiirėkimus, bet ji lanko ir klierikai, ir grupės mokinių, ir ekskursijos iš įvairių Lietuvos miestų, ir neabejotinai girdi tokius postringavimus. Liūd-niausia, kad šiandieną Lietu-voje ne jis vienas, norintis Maskvai dėkoti už vadinamą Lietuvos atstatymą. Štai ge-gužės 18 d. „Respublikos“ dien-raščio priede, Egidijus Klumbys pasisako prieš Seimo pirmininko pasiūlymą dabar reikalauti iš Rusijos kompen-saciją už padarytą Lietuvai žalą. Galima sutikti, kad tas reikalavimas yra ir paveluot-as, ir net ne laiku, ir ne tiek realistiškas, kiek politizuotas, bet Egidijaus Klumbio išve-džiojimai mažai kuo skiriasi nuo tėvo Stanislovo. Reikia pažymėti, kad Egidijus Klum-bys yra Nepriklausomybės ak-to signataras, Tautos pažano-gos partijos kūrėjas ir vadovas, buvęs vienas Kauno popula-riausių asmenų, dabar Vil-niaus miesto tarybos narys, iš profesijos neurochirurgas. Esu dėkingas jam ir už rūpestį manąja sveikata, kad ji per penketą metų Lietuvoje nesu-byrėjo, nors jis savo partijos nuo subyrėjimo ir neišgelbėjo. Štai kaip jis rašo:

„Dar ne vienas mūsų vals-tybės pilietis prisimena, kaip buvo sugriauti Lietuvos mies-tai — Vilnius, Kaunas, Klai-pėda, Šiauliai. Beje, iš dviejų paskutinių miestų buvo beli-kusių griuvėsių krūvos. Kad ir kaip būtų skaudu pripažinti dabartinių valdančiųjų kon-servatorių bei krikdėmų lyde-riams, mūsų ūkis buvo atkur-tas tik su Maskvos finansine pagalba. Nėgana to, visi žino-me, kad tarpukario Lietuva buvo grynai agrarinė šalis. Per tarybinės okupacijos lai-

Dr. Juozas Kriaučiūno 90 metų minėjimo pobūvyje Putname (iš kairės): Marija Noreikienė, dr. Česlovas Masaitis, suakutinininkas, Aldona Prapuolenytė

kotarpį Lietuvoje buvo kur kas intensyviau plėtojamas pramoninis sektorius, Lietuva tapo tikrai pramonine tarybi-ne respublika, tačiau vis tiek šiandieną matome, kad agrar-inis sektorius yra taip per didelis. Visi žinome, kad didy-sis Lietuvos turtas, kuris da-bar totaliai išpardavinėjamas užsieniečiams, irgi buvo su-kurtas sovietinių okupantų — „Lietuvos telekomas“, „Maze-kių naftos“ kombinatas, „Biržų naftotiekis“, „Lietuvos laivininkystė“. Į juos buvo investuoja-mos centralizuotos lėšos, ka-dangi šie objektai buvo tiesiog-iai valdomi iš Maskvos“.

Tiesiog stebina tiek tėvo Stanislovo, tiek dr. E. Klum-bio lietuviui peršamas menka-vertiškumo kompleksas, tar-tum be ruso jis neturėjo ligo-ninių, imonių ar nebūtų jų pa-sistatęs, kaip kiti laisvi kraš-tai. Gal geriausiai į tai atsako mano kaimyninio miesto bi-čiulis, turintis aštrią plunksną — Arvydas Barzdukas:

„Viena pastaba tai tik ta, kad, kaip aš kadaise „USA To-day“ laikrašty rašiau (iš tikro, taip buvo ir išspausdinta), dėkoti sovietams už „jų įnašą“, kuriant per Antrąjį pasaulinį karą sunaikintą Lietuvos ūkį, tai tas pats, kaip laukti, kad Anne Frank padėkotų Gesta-pui už tai, kad sudarė jai sąlygas parašyti milijonais eg-zempliorių išspaudotą jos die-noraštį. Egidijus Klumbys, matomai iš sovietinių laikų „išbėgėjęs“, galvoja, kad per tuos penkiasdešimt metų Lie-tuvos ūkis — sugriautas ar ne — būtų stovėjęs vietoje, ir be sovietų „įnašo“ pats nieko ne-būtų padaręs. Lietuva pati ne-būtų sukūrusi nei kokio „Tele-komo“ (Kazin, kaip Suomijoj atsirado „Nokia“? Ar irgi kokiu sovietų „įnašu“?), nei „Lietuvos laivininkystės“, nei visokio ki-tokio „didžiojo Lietuvos turto“. Didensio savęs nuvertinimo reikėtų gerokai paieškoti. O jei nebūtų „sukurta“ „Mazeikių nafta“ ir „Biržų naftotiekis“, gal būtų buvę ir geriau, nes kol kas iš jų ekonominės naudos nedaug, o rūpestių ir potencia-lios krašto taršos iki kaklo. Taigi, man atrodo, kad, jei Lietuva būtų turėjusi laimės išvengti sovietinio „įnašo“, da-bar ekonomiškai ji stovėtų maždaug ten, kur stovi Suomi-ja, ar gal net ir Danija, Belgija ar Olandija (lietuviškai, da-bar, Nyderlandai; turime džiaugtis ir tokiais „įnašais“). Kadangi po Antrojo pasaulinio karo, Vokietijos kurį laiką ne-buvo, jei Lietuva būtų likusi nepriklausoma valstybe, Klai-pėdos kraštas vis tiek tikriaus-iai būtų buvęs gražintas Lie-tuvai. Gal tada būtų buvę iš-

veiklesni lietuviai sudarė bibliotekas, surinko periodinių leidinių kompleksus, kaupė raštus, fotografijas, tautodai-lės, menininkų darbus ir pan. Šie rinkiniai, jų gyvenimo saulėlydžiui artėjant, ar jų pa-likuonių rūpestiu talpinami archyvuose, muziejuose ir pan., gyvenamojo laikotarpio istoriją išsaugojant ateinan-tiems kartoms. Viena tokių in-stitucijų yra Alka, Amerikos Lietuvių kultūros archyvas Putname, kuris nuolat gauna ir kaupia paminėtąjį medžia-ga. Pastaruoju metu gauta: B. Balčiūno (New Jersey) gausi knygų biblioteka, dalis J. Gie-dračio bibliotekos, dalis B. Kondrato, dalis pre. V. Bal-čiūno bibliotekų, tvarkoma ne-seniai gauta A. Maziūlio (li-tuanisto) likusioji bibliotekos ir archyvo dalis.

Alka nepajėgi talpinti ir sau-goti plūstančios spaudos, dėl to dalis nuolat siunčiama į Lietuvą, pvz.: Valstybinę Maz-vydo biblioteką Vilniuje, Lie-tuvių Katalikų mokslo akade-mijos bibliotekoms Vilniuje ir Kaune, kunigų seminarijoms, ypač Kauno, Zanauskų krašto muziejui ir gimnazijai Šakiuose, Leipalingio vid. mokyklai, pradėta siųsti ir Lietuvos pre-zidentūros bibliotekai. Kartais spaudiniai siunčiami universi-tetų, Kauno ir Vilniaus, profe-sorių bibliotekoms bei kitiems mokslo žmonėms, kai jie prašo.

Pastaruoju metu Alka prie-mė vertingus, didelio formato portretus: pre. Pr. Juro ir A. Maziūlio, Sv. Marijos paveiksl-ą, buvusį Sv. Petro ir Povilo bažnyčios altoriuje Bostone, taip pat mažesnes apimties dailininko Vizgirdos portretą. Mažesni meno ir tautodailės darbai dažnai taip pat perduo-dami į Alką.

Lietuvoje vykstanti religio-nio meno paroda Alka pasko-lino ir išsiuntė A. Tamošaitienės kilimą, vaizduojantį kara-linės Mortos krikštą. Alkoje turimų kelių dailininkų pa-veikslų, vaizduojančių Svč. Marijos apsireiškimą Šiluvoje ir Aušros Vartų Svč. Mariją Vilniuje, foto nuotraukos bus tos parodos eksponatai.

Lietuvoje liepos mėn. ruošia-masi iškilmingai minėti Lietu-ven-gta ir baisios bei sudėtin-gos šiandieninės Karaliau-čiaus krašto padėties. Taigi ir cia sovietams dėkoti nėra už ką. O Vilnių Lietuva atgavo prieš pirmąją sovietinę okupa-ciją, tad ta prasme tie pen-kiasdešimt metų — po karo — didelės reikšmės neturėjo, ne-bent lenkai vėl būtų užpuolę jį atimti. Kad taip būtų buvę tenka abejoti“.

vos valstybės įsteigimą. Ta proga Karaliaus Mindaugo biustas, V. Kašubos išlietas iš gipso, pasiūstas į Lietuvos prezidentūrą Vilniuje. Iš jo bus nulieta metalinis kara-liaus Mindaugo biustas. Gipso modelis bus gražintas Alkai.

Alkoje saugomi keliolikos asmenų ir organizacijų gausūs archyvai, pvz.: pre. M. Juro, kun. S. Ylos, VLIKO, Lietuvos vycių, J. ir V. Širvydų, „Lietu-vių kunigų vienybės“, Lietu-vo konsulo Šalnos (Bostone), J. Pyrago (Vokietijoje), dr. D. Jasaičio, ateitininkų iš Vokie-tijos DP laikų ir šiek tiek veiklos Amerikoje ir kt. Yra daug mažesnes apimties ar-chyvų. Archyvais domisi Lie-tuvos archyvarai, siūlo juos pervežti ir talpinti Lietuvos valstybiniam archyve. Alkos konstitucija neleidžia archyvų kam nors parduoti. Dėl to į Alką iškviestas Lietuvos Mokslo akademijos darbuoto-jas dr. Algimantas Liekis du mėnesius žiūrėjo Alkoje turi-mus archyvus, kiekvieną apy-bendrinio ir ruošė skelbti kny-gą, kuri gal dar šiais metais bus išleista. Taip Alką tvary-kantieji ir archyvais besido-mintieji žinos, kieno ir kokie archyvai Alkoje yra.

Alkos direktoriato pirminin-kas, ir Alkos vyriausias „gas-padorius“ balandžio 30 d. mi-nėjo savo gyvenimo 90 metų sukaktį. Pobūvyje namuose dalyvavo apie 75 žmonės. Su-kututinininkas gavo Lietuvos prezidento Valdo Adamkaus sveikinimą ir padėką už dar-bus lietuviškuose baruose. Gautas sveikinimas iš JAV LB Krašto valdybos pirm. R. Na-rušienės. Sukututinininkui at-rodė, kad tų sveikinimų didelė dalis priklauso grupei asme-nų, dirbusių su juo kartu.

Gegužės 13 d. Alkoje posė-džiavo Alkos direktoriai ir jų valdyba, taip pat Lietuvių Ka-talikų mokslo akademijos na-rių (Amerikoje) valdyba. Posė-dis vyko kartu, nes abiejų or-

ganizacijų valdybos sudarytos iš tų pačių asmenų. Pertvelg-ta abiejų organizacijų veikla. Alkos direktoriato pirm. dr. J. Kriaučiūnas dėl silpnėjantios sveikatos atsisakė pirmininko pareigų. Naujuoju pirmininku išrinktas ir sutiko juo laikinai būti Juozas Rygelis. Jam pa-dės Regina Taunienė. Akade-mijos narių vald. pirm. J. Ry-gelis pranešė apie vykstantį naujų ir jaunesnių narių įtraukimą į akademiją, numa-tytus atgaivinti židinius vie-tovėse, kur gyvena bent keli nariai. Birželio 10 d. Putnamo vienuolyno seselės Raudond-varyje ruošia akademijos na-rių suvažiavimą. Būtina pri-imti nutarimus dėl tolesnės LKM Akademijos (Amerikoje) veiklos. Posėdyje dalyvavo at-vykęs iš New Yorko Lietuvos konsulas Rimantas Markve-nas su žmona Vilija. Jie sten-giasi daugiau žinoti apie lie-tuvių organizacijų veiklą ir pa-zinti joms vadovaujančius as-menis. Svečiams apdovyta Al-ka, Mindaugo pilis, seselių vienuolynas, Matulaicio slaugos namai.

Darbštus, kelių lietuvių or-ganizacijų vadovybių narys Juozas Rygelis ir dažnai jam darbuose padedanti žmona Aldona (buvusi Tercijonaitė) ba-landžio 29 d. minėjo šeimos sukūrimo — vedybų 50 metų sukaktį. Šventė pradėta šv. Mišiomis vienuolyno koply-cioje. Mišias atnašavo kun. A.

Diškevičius, pasakė šiai pro-gai pritaikytą pamokslą. Tuoj po Mišių vyko priėmimas ir vaišės vienuolyno Matulaicio saleje. Rygeliai vaikai ir vai-kaičiai bei keletas kitų asme-nų sveikino suakututinininkus. Mišiose ir priėmime dalyvavo apie 100 žmonių. Sukututini-ninkams linkėta ramių ir lai-mingų daugelio metų.

Buvęs veiklus lietuvių orga-nizacijų narys (kurį laiką dir-bė VLIKO vadovybėje), miški-ninkas Antanas Škėrys, miręs prieš 10 metų, prisimintas li-kusių šeimos narių gegužės 14 d. pamaldomis Matulaicio slaugos namų koplyčioje (šv. Mišias aukėjo kun. R. Kra-sauskas). Dalyvavo šeimos na-riai ir artimieji, svečiai iš New Yorko: Lietuvos konsulas R. Markvenas su žmona ir J. Giedraitis. Kai kurie pamaldų dalyviai dalyvavo ir vaišėse. S. Škėrienės namuose, Wood-stocke.

Juozas Kriaučiūnas

PAVOJINGA KOMBINACIJA

Jaunuoliai (net ir vaikai) ge-rokerai dar prieš šešioliktąjį gimtadienį pradeda svajoti, kokie jie bus laimingi, kai pa-galiau kisenėje turės vairavi-mo teises, užtikrinančias „ne-ribotą laisvę ir nepriklausomybę nuo tėvų“.

Tačiau pastaruoju metu at-liekami tyrimai ir apklausos vis aiškiau parodo, kad dau-giausia avarių atsitinka 16, 17 metų jaunuoliams, ypač jei-jų jų vairuojamame automobi-lyje yra daugiau keleivių. Pa-vojingiausias metas — vakare, po 10 val., o dar labiau po vi-durnakčio. Juo daugiau maši-noje keleivių, tuo daugiau ga-limybių pakliūti į avarią ir net sutikti mirtį. Tvirtinama, kad jauni vairuotojai neturi pakankamai patirties, dėl to bet kokia pašalinė veikla au-tomobilyje — šnekėjimas, juo-kavimas, noras pasirodyti prieš draugus ir pan., nu-traukia vairuotojo dėmesį nuo kelio, o nelaimei atsitikti daug laiko nereikia.

Juozas ir Aldona (Tercijonaitė) Rygeliai 50 metų vedybų sukakties minėjime balandžio 29 d. Putname. J. Kriaučiūno nuotr.

SKELBIMAI

ELEKTROS ĮVEDIMAI - PATAISYMAI
Turiu Čikagos miesto leidimą. Dirbu užmiesty. Dirbu greitai, garantuoti ir sąžiningai.
773-779-3313
KLAUDIJUS PUMPUTIS

AUTOMOBILIŲ, NAMŲ, SVEIKATOS, IR GYVYBĖS DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapolis ir Off. Mgr. Aukštas S. Kane kalba lietuviškai.
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 96th Street
Tel. (708) 424-8654
(773) 581-8654

TAISOME SKALBIMO MAŠINAS, SALDYTUUVUS, ŠILDYMO SISTEMAS, VIRYKLAS, ORO VESITUVUS.
H. DECKYS
TEL. 773-585-6624

Window Washers Needed!
40,000 per year. We need 100 crews. No exp. necessary. Will train. Must have valid driver's license and transportation. Must be fluent in English.
L.A. McMahon Window Washing
Tel. 800-820-6155.

Kalame visų rūšių „sidings“, „soffits“, įdedame lietuviškus (gutters) ir dengiamie stogus. Skambinti Romui tel. 630-774-1025.

ELIA DAY SPA
now hiring manicurists, estheticians, massage therapists. Call 708-535-1450.

Stambi Čikagos kompanija ieško darbininkų dažymo darbams. Patyrimas nebūtinas. Tel. 847-921-5107.

GREIT PARDUODA
RE/MAX REALTORS
OFF. (773) 585-1000
HOME (708) 425-7100
FAX (708) 585-0810

RIMAS LSTANKUS
• Greitas ir sąžiningas pataravimas
• Nuosavybių įkainavimas
• Perkame ir parduodame namus
• Pensininkams nuolaida

Carroll
New Vision
12932 S. LaGrange
Palms Park, IL 60464
Bus.: 708-361-0800
Voice Mail: 773-854-7830
Pager: 708-892-2573
Fax: 708-361-9618

DANUTĖ MAYER
Dirba naujoje įstaigoje. Jei norite parduoti ar pirkti namus mieste ar priemiestyje, kreipkitės į **DANUTĖ MAYER**. Ji profesionaliai, sąžiningai ir švelniai patars. Nuosavybių įkainavimas velni.

Lithuanian-American Owners seek English speaking Machinists.
Apprentice with potential to become a Foreman. Small growing company near O'Hare. Tel. 847-233-9951; Fax 847-233-9953.

Perkate automobilį?
Turite kredito problemų?
Nėra kredito istorijos?
Pirmas automobilis?
Neilgai naujame darbe?
Ką tik atvykote į JAV?
Ne problema!
Žemos automobilių kainos!
Maži mėnesiniai mokėjimai!
Nėra pradinio mokėjimo!
Galeste stot už vairo šiandien!
(630)-234-8222

„Vaiko vartai į mokslo“ būrelis pirmininke Rita Vencloviene tarp Visų Šventųjų parapijos globojamų apleistų vaikų Velykų pusryčių metu

KO SIEKIA „VAIKO VARTAI Į MOKSLĄ“ BŪRELIS

Pasikalbėjimas su Rita Vencloviene, „Vaiko vartai į mokslo“ būrelio pirmininke ir pirmininke, kuri neseniai grįžo iš Lietuvos, aplankiusi du gatvės vaikų centrus Vilniuje. Kalbėjosi Aldona Kamantienė.

— Esate nutarusi vieneriems metams keliauti į Lietuvą ir vykdyti „Vaiko vartai į mokslo“ būrelio sudarytą charakterio ugdymo programą su gatvės vaikais. Ar galite trumpai aptarti šią programą?

— 1998 metais, kai kūrėsi „Vaiko vartai į mokslo“ būrelis, pradėjome galvoti, kad šalia materialinės paramos, Lietuvos vaikams, ypač benamiams, reikia ko nors, kas keltų jų dvasią, kad jie pradėtų jaustis reikalingi, naudingi, mylimi. Vaikams reikia, kas keltų jų morale, savigarbą, savimone. Atmenu prezidento Valdo Adamkaus žodžius, pasakytus Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijos kopyčioje, kad Lietuvos žmonės reikia kelti iš moralinio nuosmūgio. „Vaiko vartai į mokslo“ programa pagrįsta moralinėmis vertybėmis. Apleisti gatvės vaikai neturi, kas jiems įdiegtų šias sąvokas. Priešingai, kai kurie vaikai yra skatinami alkoholiškai ar bedarbių tėvų vogti, meluoti, apgauti. Dvasinės vertybės yra jiems nepažįstamos. Moralių vertybių sąvokos — savigarbą, pagarbą kitam, mandumą, atsakomybę, sązi-

ningumas, darbštumas, draugiškumas, pasitikėjimas — bus pristatomos, įprasminamos bendraujant būreliuose ir įvairiuose užsiėmimuose, žaidimuose, pamokėse, sporte. Sąvokų paryškinimui naudosime vaikams tinkamas vaizdžiuotes, knygas, žaidimus, vaidinimus, lėlių teatrą, sportą.

Su šia programa žadinsime ir jų norą mokytis, kad jie reguliariai lankytų mokyklas.

— Prieš Velykas porai savaičių vyko į Lietuvą. Koks buvo šios kelionės tikslas?

— Prieš Velykas vykau į Lietuvą pristatyti „Vaiko vartai į mokslo“ programą dviejose gatvės vaikų centruose: „Vilties angelo“, kuris yra Vilniaus arkivyskupijos žinioje ir kuriam vadovauja ses. Jolita Matulaitytė ir Visų Šventųjų parapijoje, kur vargšus ir benamius vaikus globoja kun. Jonas Varanekas. Musų programa buvo labai palankiai įvertinta ir ją pradėsime įgyvendinti mokslo metų pradžioje. Iki tol susipažinsime su vaikais ir sąlygomis, kuriose vaikai gyvena. Buvau nustebinta amerikiečių rūpesčiu gatvės vaikais. Kun. Varanekas prašoma vertėjauti, susipažinau su amerikiečių pora iš North Carolina, kurie keičia po ekonomiškai skurstančius kraštus ir nuperka maisto alkaniesiems gatvės vaikams. Budami Estijoje, jie iš

dano kunigo sužinojo, kad Lietuvoje yra daug gatvės vaikų. Jie atvyko pas Motinos Terešės seseris Vilniuje, jas apdovanojo maisto gėrybėmis, o jos savo ruožtu juos pasiuntė pas kun. Varaneką. Jo globojamiems vaikams amerikiečiai nupirko maisto už 3,997 Lt. Dar nupirko jiems labai reikalingą skalbimo mašiną. Šalpos organizacijos tikslas ir vardas „Pasidailinti Dievo dovanomis“ (Share God's Blessings).

— Ar turėjote progos susitikti su gatvės vaikais?

— Su vaikais susitikau Velykų rytą, padėdama vadovėms — Skaistei ir Angelei — ruošti pusryčius iš amerikiečių dovanotų maisto produktų. Vaikai tokios puotos dar nebuvo matę. Jie valgė vištieną, dešras, pastetą, sūrį, mišraines, riestainėlius, bananus, apelsinus. Vaikų akys žibėjo iš džiaugsmo. Aišku, tokių švenčių pasitaiko labai retai. Po pusryčių vaikai žaidė žaidimus ir „žuvavo“ laimės šulinyje, kuris buvo pilnas Daumanto-Dielininkaičio jaunųjų ateitininkų kuopos (Lemonte) suvestų dovanėlių, ir saldinių, kuriuos pati jiems nuvežiau. Nematė net kalėdinių dovanėlių, vaikai šokinėjo ir klykė iš džiaugsmo.

„Vilties angelo“ gatvės vaikų centras yra prisiglaudęs prie Carito ir palėpėje turi gražiai sutvarkytas patalpas. Čia suėina daugiau kaip 60 vaikų, jiems vadovauja ses. Jolita ir jauni savanoriai. Šių metų tema „Meilė artimui“ paimta iš klasikinio veikalo, „Mažasis

Ses. Jolita Matulaitytė, „Vilties angelo“ centro globoja, rodo vaikų darbelius. Čia po pamokų renkasi daugiau kaip 60 gatvės vaikų. R. Vencloviene nuotr.

princas“.

— Ar savanoriškumo ir pagalbos artimui mintis auga Lietuvoje?

— Vis daugiau ir daugiau jaunimo jungiasi į savanorių gretas ir ateina po pamokų universitete pabendrauti su vaikais. Jie juos pamoko meno, rankų darbų, siuvimo, anglų kalbos. Savanoriškumo pavyzdžius jie mato užsieniečiuose, kurie atvyksta padėti labdaros organizacijoms ar net prisideda finansiškai, kaip

mano anksčiau minėti amerikiečiai. Būdamas Lietuvoje, bandysime į šiuos labdaros darbus įtraukti pensininkes moteris. Jau turime porą savanorių Vilniuje. Tikime, kad ir iš Amerikos atsiras daugiau norinčių. Pradėsime eiti mažais žingsneliais. Jeigu nors vieno vaiko gyvenimas pasivies, darbas nebus veltui. Juk ir Jėzus ieškojo vienos paklydusios avelės, o ją suradęs, labai džiaugėsi.

Visų Šventųjų parapijos apleistų vaikų centre prieš Velykų pusryčius.

DVEJŲ METŲ MIRTIES SUKAKTIS

A. + A.

VYTAUTAS GIRDVAINIS

2000 m. birželio 8 d. sukanka dveji metai, kaip mirė Vytautas Girdvainis. Šv. Mišios bus aukojamos birželio 11 d., sekmadienį, 9:00 val. ryto Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijos bažnyčioje.

Prašome gimines ir draugus prisiminti a.a. Vytautą savo maldose.

Tik suoks pasaulis tyliai žviesų Requiem:
„Gelmingą rimtį, Amžių Dieve, teiki jam!“

Mykolas Vaičius

A. + A.

Inž. VLADUI UŽUBALIUI

iškeliaujant į Amžinybę, nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdime su ilgamete „Draugo“ darbuotoja, jo žmona NIJOLE, dukra DOVILE bei žentu ARVYDU ZDUOBA.

„Draugo“ darbuotojai

Mylimam mūsų skautiškos šeimos pirmūnui

A. + A.

v.s. fil. JONUI DAINAUSKUI

Iškeliaujant Amžinybėn, reiškiamo gilią ir nuoširdžią užuojautą dukrai fil. JŪRATEI, sūnui fil. RIMVYDUI, jų šeimoms, giminiams ir artimiesiems.

Brolis Jonas buvo vienas iš mūsų organizacijos steigėjų prieš 75 metus Lietuvoje ir visą savo gyvenimą pašventė skautybės idealų puoselėjimui. Jis mus tiesiai vedė. tvirta ranka mokino ir niekada neleido mums užmiršti pagrindinių Sąjūdžio principų reikšmės mūsų gyvenimuose. Jis daug iš mūsų reikalavo, bet niekad ne daugiau kaip iš savęs.

Tarnaudami Dievui, Tėvynei ir Artimui, mes visuomet prisiminsime mūsų brangų brolių Joną ir sieksime jo sukurtą mūsų obalsį „Ad meliorem“ įgyvendinti visais atvejais.

Akademiniškas Skautų sąjūdis

Neuorėjau skirti, o skiriamas,
Neuorėjau nutolti, o tolstam...
Dieve duok susitikti, jei ne čia,
Tai kitam pasauly ir kitaj karalystėj.
Vladas Slaitas

A. + A.

Inž. VLADAS UŽUBALIS

Po ilgos ir varginančios širdies bei diabeto ligos mūsų mylimas Vyrras, Tėvas ir Uošvis mirė 2000 m. birželio 6 d. 3:40 val. p.p., sulaukęs 76 metų.

Gimė Lietuvoje, Biržų apskrityje, Užusienio kaime. Gimnaziją baigė Raseiniuose. Gyveno Čikagoje 43 metus, anksčiau keletą metų Adelaidės mieste, Australijoje.

Liūdi: žmona Nijolė Jankutė, dukra Dovilė Zduobienė ir žentas Arvydas, mirusio brolio Jono vaikai Alvydas ir Virgilijus su šeimomis Australijoje; Lietuvoje žuvusio brolio Antano dukra dr. Liūda Buterienė su šeima bei kiti gimines.

Čikagoje a.a. Vladas studijavo mechaninę inžineriją Chicago Technical College, 1965 m. įsigydamas bakalauro laipsnį toje specialybėje. Dirbo įvairiose inžinerijos bendrovėse elektros jėgainių bei atominų jėgainių statybos ir saugumo apakaučiuotoju: Fluor-Pioneer, Salem Engineering, Sargent & Lundy Engineers. Buvo narys Instrument Society of America.

Velionis priklausė Lietuvių Skautų sąjungai, buvo „Alaušo“ tunto tuntininku Vokietijoje, Wolterdingen stovykloje. Turėdamas gerą balsą, dainavo įvairiuose choruose. Gyvendamas Adelaidėje, dainavimo mokėsi pas sol. A. Binkevičiūtę-Gutiuvienę, taip pat lankė Adelaidės Lietuvių teatro studiją, vadovaujamą rež. Juozo Gučiaus, ir buvo aktyvus to teatro narys. Čikagoje priklausė Lietuvių Operos chorui.

A.a. Vladas pašarvotas penktadienį, birželio 9 d. nuo 2 iki 8 v.v. Petkus Marquette laidojimo namuose, 2533 W. 71 St., Chicago, IL. Laidotuvis įvyks šeštadienį, birželio 10 d. Iš laidojimo namų 9:00 val. ryto Velionis bus nulydėtas į Šv. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčią, kur 9:30 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios už a.a. Vladi sielą. Po Mišių Velionis bus palaidotas Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Vietoje gėlių prašoma aukoti šv. Mišioms, Vydono fondui arba Lietuvos našlaitiams per bet kurią labdaros organizaciją.

Nuoširdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti a.a. Vladi laidojime.

Šeima.

Laidotuvių direkt. Donald M. Petkus.
Tel. 800-994-7600.

A. + A.

MARIJA GALECKIENĖ ČIEDAITĖ

Mirė 2000 m. birželio 6 d., 4:30 v.v., sulaukusi 98 metų.

Gyveno Čikagoje, Marquette Parko apylinkėje. Gimė Latvijoje, Liepojoje. Amerikoje išgyveno 37 metus.

Nuliūdę liko: duklė Aldona Černiauskienė, žentas Kazys, anūkas Kęstutis su žmona Peggy, proanūkai Michael, Jason ir Nicholas Černiauskai bei kiti gimines Amerikoje ir Lietuvoje.

Velionė buvo žmona a.a. Mykolo. A.a. Marija priklausė Putnamo Nekalto Prasidėjimo seselių rėmėjams, priklausė Rožantais klubui Šv. Marijos Gimimo parapijoje.

Velionė pašarvota penktadienį, birželio 9 d., nuo 3 iki 8 v.v. Petkus Marquette laidojimo namuose, 2533 W. 71 St., Chicago, IL. Laidotuvis šeštadienį, birželio 10 d. 10:00 val. ryto Velionė bus atlydėta į Šv. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčią, kurioje 10:30 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios už jos sielą. Po Mišių a.a. Marija bus palaidota Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Nuoširdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidojime.

Nuliūdę artimieji.

Laidotuvių direkt. Donald M. Petkus. Tel. 800-994-7600.

Mirus teisininkui, istorikui

A. + A.

JONUI DAINAUSKUI

reiškiamo gilią užuojautą jo sūnui patologui Dr. Jonui R. Dainauskui, šeimai ir artimiesiems.

Rush Presbyterian St. Luke's Medical Centro Patologijos skyriaus esančios ir buvusios histotechnikės

Aldona Jankauskienė
Marija Kuprienė
Gražina Jankauskas
Stanislava Didžiulienė
Valerija Šimkienė
Jadvyga Penčilyienė

Elena Varankienė
Astrida Pauperienė
Pranutė Skruodienė
Genė Maldėnienė
Eleonora Radvilienė
Birutė Židonienė

STAR ALLIANCE

It makes a world of difference when you fly SAS to Lithuania.

No one makes round-trip travel to Lithuania easier and more convenient than SAS. From Chicago, we offer daily service to Vilnius with just one hassle-free connection through Stockholm. Our 4:30 p.m. departure gives you a relaxed morning arrival for business or pleasure. When you're ready to return, you'll enjoy same-day travel back to Chicago through our Copenhagen

hub. And whether you fly Business Class or Economy Class, you can be sure our service will be world-class, and will allow you to arrive rested and refreshed — all for a reasonable fare. Find out what a world of difference SAS can make for your next trip. Just call your Travel Agent or SAS at 1-800-221-2350. For more information and special offers, visit our website at www.flysas.com.

Flight #	From	To	Departure Time	Arrival Time
SK 946	Chicago	Stockholm	4:30 pm	7:40 am +1
SK 744	Stockholm	Vilnius	9:20 am +1	10:50 am +1
SK 743	Vilnius	Copenhagen	12:45 pm	2:15 pm
SK 943	Copenhagen	Chicago	3:40 pm	5:40 pm

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

ALTo pirmininkas advokatas Saulius Kuprys, Vengrijos ambasadorius Amerikoje Geza Jeszenszky ir George Soros aptaria Lietuvos įstojimo į NATO galimybes Vašingtone suruoštamame Baltijos Chartos minime. Ši šeštadienį, birželio 10 d., 4 val.p.p. Balzoko muziejuje ALTo valdyba ruošia susitikimą su estų ir latvių atstovais NATO pletros klausimu.

BALFO Marquette Parko skyrius rengia cepelinų pietus šį sekmadienį, birželio 11 d., tuoj po 10:30 val. r. lietuviškų pamaldų Šv. M. Marijos Gimimo bažnyčioje – šios parapijos salėje. Bus dovanų paskirstymas ir trumpa meninė programa. Savo atsilankymu pamsite BALFą ir šalpos reikalingus brolius ir seseres Lietuvoje.

Geriausios naudotos knygos anglų kalba – tik už dolerį ar du! Čia atrasite grožinės, techninės, istorinės literatūros, žodynų, virimo knygų ir t.t. Knygų muge Old Orchard centre (Old Orchard Rd. ir Skokie Blvd.) prasidės šį šeštadienį, birželio 10 d., 6 val.v. ir tęsis iki 10 val.v. (5 dol. auka). Kitas dienas įėjimas – nemokamas. Sekmadienį, birželio 11 d., mugė veiks nuo 10 val.r. iki 10 val.v., pirmadienį – ketvirtadienį nuo 11 val.r. iki 9 val.v., penktadienį – nuo 11 val.r. iki 5 val.p.p. ir kitą šeštadienį, birželio 17 d., – nuo 6 val.v. iki 10 val.v. bei sekmadienį, birželio 18 d., nuo 10 val.r. iki 5 val.p.p. Vaziuoti 94 greitkelio į šiaurę, išvaziavimas – Old Orchard, sukiti į dešinę. Sekmes!

Atsiusta paminėti

AR ŽMOGĖDRA GALI BŪTI VEGETARAS?

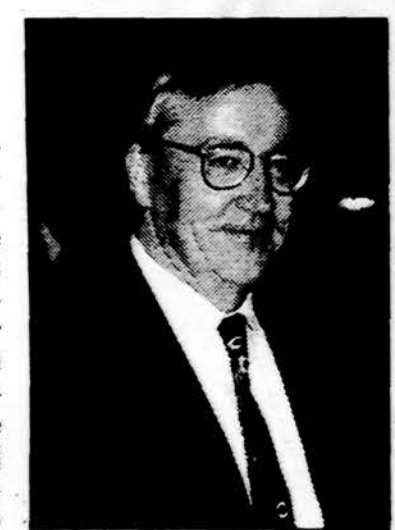
„Naujasis židyns“, 2000. Nr. 5. Šalia įprastų temų ir autorių (Vytautas Ališauskas apie krikščionių atgailą, Kęstutis K. Girnius apie prezidentą pusiaukeleje, Paulius Subačius apie vyskupo Foley poziciją ir reklamą; Egidijus Vareikis apie kaimyninę Baltarusiją ir kt.) šiame numeryje daug karo – tiesiogiai ir netiesiogiai – ideologijos tyrimų. Skyrelyje, pavadintame „Totalitarizmo sandoroje“ Dalia Kuodytė rašo skaudžių žydų ir lietuvių santykių klausimu. Nerijus Šepetytis tyrinėja II pasaulinį karą pagal Suvorovą (ne ta istorinį), pasirinkta lemiamo mušio už sovietizaciją vadovu. Viktoras Suvorovas (tikrasis vardas – Vladimiras Bogdanovičius Rezunas, gimęs 1947 m. Rytų Ukrainoje) – vienas garsiausių sovietų pareigūnų, perbėgusių į Vakarus. Po 1968 m. Čekoslovakijos „išlaisvinimo“, kuriame pats dalyvavo, jį užvaldė aistra išsiaiškinti „Didžiojo Tėvynės karo“ tragedijos paslaptį. Straipsnio autorius, remdamasis Suvorovo knygomis („Akvariumas“, „Specnazas“, „Ledlauzis“, „Paskutinė respublika“ ir kt.), įrodinėja, kad II pasaulinis karas nebuvo „šventasis karas“, kad tai buvo Stalino ir jo klišos grobuoniškų kėslių valdyti pasaulį pasireiškimas. „Svarbiausias mano šaltinis – viešos sovietinės publikacijos, – sako Suvorovas „Ledlau-

Smuikininkas Vilhelmas Čepinskis – neeilinio talento muzikas, rašo „Musical Journal“ Londone. Jis ir pianistė Goda Gedvilaitė birželio 18 d. 1 val. p.p. koncertuos Pasaulio lietuvių centro Lietuvių fondo salėje. Koncertas rengiamas Tevo dienos proga. Po pamaldų Pal. Jurgio Matulaučio misijoje susirinkime į centro didžiąją salę, pasivašinsime kava, pyrageliais ir kitais užkandėliais. Pirmą valandą – koncertas. Bilietus galima įsigyti kiekvieną dieną Pasaulio lietuvių centre. Kviečiame nepaleisti progos ir gausiai dalyvauti šioje muzikos šventėje.

LB Lemonto apylinkės socialinių reikalų skyrius, pirminkas Gediminas Kazėnas, birželio 13 d. 2 val. p.p. PLC Bočių menėje ruošia įdomią popietę ir ta popietę užbaigsiame sezoną. Programoje: „Panorama“ – žinios iš Lietuvos, Algirdas T. Antanaitis kalbės apie lietuvių literatūrą, Stasės Jagminienės vadovaujamas dainos vienetas padainuos keltą dainų. Vaisinsimės kavute, pabendrausime ir visi kartu padainuosime. Kviečiame atsilankyti ir įdomiai praleisti popietę, o po to prasidės gegužinių sezonas sodeliuose.

JAV LB Brighton Parko bendruomenė ruošia Krivono birželio minėjimą, kuris vyks birželio 11 d. 10:30 val.r. M. Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčioje (2745 W. 44 Str.). Minėjime dalyvauja Vytauto Didžiojo šauliai ir ramovėnai. Po Mišių eisime prie kryžiaus, bus padėtas vainikas – simbolis nelaimingųjų atminimui. Prie kryžiaus Stasė Petersonienė trumpai apibūdins to laikotarpio liūdnas dienas.

Manigirdo Motekaičio fortepiono studijos mokinių koncertas įvyks šį penktadienį, birželio 9 d., 7 val. v. Jaunimo centro salėje. Po koncerto – kavutė. Įėjimas nemokamas – visi maloniai kviečiami atsilankyti.

Algis Rimas, ALTo atstovas Vašingtone, skaitys pranešimą apie Lietuvos įstojimo į NATO esamą padėtį šį šeštadienį 4 val.p.p. Balzoko muziejaus Gintaro salėje. Visi kviečiami.

Skelbimai

• **Namams pirkti paskolos** duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir prieinama naušimčiais. Kreipkitės į **Mutual Federal Savings, 2212 West Cermak Road, Tel. (773) 847-7747.**

• **Karaliaučiaus srities lietuviškų mokyklų paramai** per Mazosios Lietuvos Lietuvių draugiją Čikagoje auکوjo: \$100 dol. – Leonas P. Sulas. \$50 – Kun. Alfonsas Babonas; dr. Zigmantas Brinkis; Victoria Karaitis; Algirdas ir Laimutė Stepačiai; Apolinaras Varnelis. \$40 – Joseph Bernot. \$30 – Algirdas V. Šekas; Antanas Valavičius. \$25 – Valerija Aukštikalnienė; Walter Klossis. \$20 – Ignas Medziukas; Juozas Noreika. \$15 – Janina Rukšėnienė. \$10 – Estera Alšėnienė. Dekojame visiems remėjams. „Karaliaučiaus Krašto lietuvių“, 1394 Middleburg Ct., Naperville, IL 60540-7011. (Skelb.)

GAL ŠYPSENĖLĖ IŠAUGS Į ŠYPSENĄ?

„Po koncerto Floridoje prie manęs priėjo klausytoja ir sako: „Žinai, aš labai išsigandau, kai tu išėjai į sceną. Sakau, čia ne ta mergaitė. Kas čia atsitiko?“ – juokdamasi pasakojo Neringa Nekrašiūtė. Ji ir jos muzikos vadovė Laima Lapkauskaitė prieš trejus metus koncertavo Amerikoje. Štai ir praėjusį sekmadienį vėl pasirodė Čikagos lietuviams labdaros tikslu Lietuvos vaikų globos būrelio „Saulutė“ organizuotame „Šypsenėlės“ koncerte.

Prieš koncertą...

Vienas iš blogiausių įpročių – vėluoti – tampa dar blogesniu, jei pavėluoji ne bet kur, o į koncertą. Tuomet net ir nesitiekė rasti bent vieną laisvą kėdę. Džiaugiesi, kad gestant šviesai kažkas netikėtai pasiūlo prisėsti ant užimtos kėdės draugui, kuris vėluoja dar labiau nei tu. Teisingai nepateisinamais dalykais – toks lietuviškas būdas. Ir stebiesi (o ko gi stebėtis?), kad šis palyginimas visiškai netinka koncerto organizatoriams. Viskas vyksta sklandžiai. Viskuo iš anksto parūpinta. Jokių nesusipratimų prie bilietų kasos ar atgavos stalo. Ir kas neįtikėtina, nors taip ir turėtų būti, koncertas prasideda laiku. Štai ir įprotis vėluoti, pasiteisindavęs, tarkim pasimatymo atveju, čia tave tiesiog nubaudžia. O kad žiūrovai vos prasilenkia vieni su kitais siaurame foje, tai jau ne organizatorių problema. Galbūt tik erdvė per mažą tokiame žmonių antplūdžiui. Mano supranėnėjimai rengėjai turėtų tuo tik didžiulius. Sakysite, viską lemia atliekų populiarumas? Tiesa. Bet ir čia neapsieita be organizatorių išmonės pakviesti tą, o ne kitą.

„Anot Indrės Tijūnelienės („Saulutės“, Lietuvos vaikų globos būrelio pirmininkės), išgelbėjo lietuvių. Nenorečiau su tuo sutikti. Kai kurių renginių negelbėja joks oras. Kur būtum radęs geresnę vietą, jei ne „Šypsenėlės“ koncerte? Ir... po koncerto

– Neringa, kaip tu manai, koks yra tavo klausytojas dabar? Ar tas, kuris augo kartu su tavimi ir tavo „Keturiomis kėdėmis“ (Dainelė iš Neringos repertuaro, kurią ji atlieka nuo 5 metų)?

– Neringa: Gal taip ir yra iš tikrųjų. Mano klausytojas labai įvairus. Kai dainuojame koncertuose su vadove, mūsų klausosi suaugę žmonės. Kai dainuojame vaikams, jaučiu, kad vaikai labai mane myli. O per tiek metų, tikėjosi, užauginau ir savo metų klausytoją.

– Dainuoji savo vadovės Laimos Lapkauskaitės parašytas dainas. Ar teko atlikti ir kitų autorių kūrinius?

– Neringa: Taip. Teko. Egidijus Buožis man parašė

dainą „Kaledų pily“. Kęstutis Lušas – dainą „Žvaigždė“. Esu atlikus ir kitų kompozitorių kūrinius. Taip pat ir užsieniečių. Labai smagu būna, kai gali dainuoti rimtesnes dainas. Dainuojame kartu ir mokaisi. Ir sunku, ir įdomu. Tenka ilgiau padirbėti.

– Tavo atliekamas „Kaubojus Džekas“ – tikras atradimas norintiems išvėgti tavyje ne tik vaikiškų dainelių atlikėja. Gal ir daugiau tavo repertuare yra džiazo stiliumi atliekamų dainų?

– Neringa: „Kaubojus Džekas“ man irgi labai patinka. Išgirdusi originalą, labai susižavėjau. Dar viena panaši stiliumi atliekama daina – apie jūrą. Ją parašė mano vadovė. Ji skambės šią vasarą vyksiančiame vaikų estradinės dainos festivalyje „Lau-mės juosta“ Palangoje.

Laimė Lapkauskaitė: „Kaubojus Džekas“ – tai nežinomo autoriaus daina. Neringa išgirdo ją, dalyvaudama kažkuriame festivalyje, ir iš karto pareiškė norą išmokyti. Gavome įrašą. Teko imtis lietuviško teksto. Yra ir daugiau panašių dainų jos repertuare. Bandomė ir pasaulinę klasiką iš natų, ir populiarias visame pasaulyje W. Disney melodijas. Tik kai kurios dainos dar per anksti jos balsui. Koncertuose dažniausiai skamba komerciniai kūriniai, o įrašų turime ir labai rimti. Nes norint tobulėti, turi dainuoti ne tik tai, kas tau pačiam ar tavo klausytojų patinka, bet ir kur kas rimtesnės ir sudėtingesnės dainas. Turi save įveikti.

– Laima, kaip apibūdintumėte jos repertuarą, atliekamą dabar, nes tai jau ne vaikiškos dainelės.

– Laima Lapkauskaitė: Neringai – jau 14 metų. Šis laikotarpis labai sudėtingas. Lyg ir vėloka dainuoti vaikiškas dainelės ir dar anksti dainuoti apie meilę. Todėl stengiamės parinkti repertuarą, labiausiai atitinkantį jos norus. O norai paauglystės amžiuje patys įvairiausi. Todėl dabar skamba dainos apie žvaigždes, apie jūrą, apie viltį, šiek tiek apie nieką. Ir kitas svarbus dalykas, į kurį negalima nekreipti dėmesio parenkant repertuarą, tai balso mutacijai. Todėl daugiau atsi-zvelgiame ne į tekstus, o į ga-

Po gegužės 28 d. „Šypsenėlės“ labdaros koncerto. Iš kairės: Dalia Gedvilienė, „Lakštutės“ ansamblio vadovė; dainininkė Laima Lapkauskaitė; „Saulutės“, Lietuvos vaikų globos būrelio rėmėjas Frank Zapolis ir dainininkė Neringa Nekrašiūtė.

limybės atlikti kūrinį.

– Dalyvavimas „Muzikiniame viešbutyje“ (muzikinė TV laida Lietuvoje) – pirmieji žingsniai į suaugusiųjų muzikos pasaulį. Kaip, jūsų akimis, Neringa jaučiasi tarp profesionalų?

– Laima Lapkauskaitė: Aš manau, kad ji jaučiasi labai puikiai. Ji dalyvavo svečio teisėmis. Kompozitorius Egidijus Buožis specialiai Neringai parašė dainą „Kaledų pily“. Tai labai rimtas kūrinys. Ir ji atlikdama Neringa jaučiasi labai tvirtai. Kai kuriems profesionaliems Lietuvos dainininkams ji kaip tik ir sugebėjo parodyti, kaip gali dainuoti tokio amžiaus atliekėjas.

– Neringa, o kokios muzikos klausaisi bendraamžių būryje?

– Neringa: Bendraamžių būryje būnu labai retai. Neturiu laiko. Tačiau muzikos klausausi visuomet. Labai patinka amerikiečių dainininkė Mariah Carey. O lietuviška šokių muzika. Žaviuosi grupės „EMPT“ vokaliste.

– Turbūt ir nereikėtų abejoti, kad savo ateitį planuoji susieti su muzika. Tačiau su kokia? Ar jau galvoji apie tai?

– Neringa: Norėčiau dainuoti. Dar nelabai įsivaizduoju, kokio žanro dainininkė norėčiau būti. Daug ką nulems mano balsas. Dar reikia užaugti. Dar daug ko reikia išmokti. Ir muzikos studijos

Neringa Nekrašiūtė ir savo koncertą garbes svečiais pakvietė „Lietuvos vaikų vilties“ komiteto deka Čikagoje besigydančius vaikus. Iš kairės: Asta Dziugelytė, Neringa Nekrašiūtė ir Juneta Dainiūtė.

Dalis muz. Dalios Gedvilienės vadovaujamo ansamblio „Lakštutė“ dainininkų, kurie dalyvavo gegužės 28 d. „Saulutės“ surengtame koncerte Čikagos Jaunimo centre. Visos nuotraukos – Indrės Tijūnelienės

būtinios norint tapti profesionalia dainininke.

– Laima, Jūs – Neringos mokytoja. Anksčiau ar vėliau ateis ta diena, kai teks išleisti ją į savarankišką muzikos kelią, tarsi tėvai išleidžia į gyvenimą užaugusius vaikus. Ar tikite, kad ji niekada nenusivils, jei pasirinks visiškai kitokią muzikos stilių ar net gyvenimo kelią?

– Laima Lapkauskaitė: Niekomet nesupykčiau ir jos pasirinkimui suteikčiau tik laisvę. Nes jos ateitis, jos gyvenimas – jos pačios rankose. Žinoma, patarimo iš manęs visuomet sulauks. Tik gera linkinčio. Dabar dar tik formuojasi jos skonis. Daug kas priklausys ir nuo jos balso duomenų. Tačiau, ar ji pasirinks operos, operetės ar džiazo dainininkės kelią, tai bus jos pasirinkimas. Jaučiu, kad finansinškai jos tolimesnė ateitis bus susijusi su manimi. Esu pasiryžusi tam, kiek sugebėsiu. Per daugelį metų mūsų tarpusavio santykių iš mokytojos ir mokinės bendravimo peraugo į kitokią lygį. Mes daug laiko praleidžiame kartu. Atostogos. Kelionės. Myliu ją lyg savo vaiką, tačiau negaliu jai diktuoti. Labai norėčiau, kad ji studijuotų muziką. Bet jei ji pasakys, kad bus advokatė, neprieštarau-siu.

Post Scriptum

Šauningai praileidau koncerto aprašymą. Tie, kurie ten pabuvojo, dalijasi savo įspūdziais. O tie, kurie nutarė gegužės 28-osios sekmadienį praleisti kitur, tegu truputėlį pavydi. Balto pavydo jausmu. Nes „Šypsenėlės“ koncertas kai kam ir ašarų išspaudė. Ne dėl to, kad buvo liūdna. Atvirkščiai – šventiška ir linksma.

Veidą nušviečia šypseną, prisiminus scenoje tūpčiąjį pris mazuosius „Lakštutės“ dainininkus. Šypseną kėlė didžiulius gelių puokštes, užstočius net kepurės, teikiama lyg solidiems operos solistams – tėvelių ir senelių meilė neišmatuojama. Šypsai-si, nes didžiulis meškinas, sėdėjęs scenoje ant vaikiškos kėdės, rodes, sukalbiškai merrė tau akį. Šypsai, nes patys mažiausi žiūrovai, 2-3 metų pypliai, pustrėčios valandos išstvermingai laikėsi ant kojų. Matyt, lygsvarą padėjo išlaikyti nepalaidijamai dalijami aplodismentai jų mažais delneliais. Šypsai, nes šypsojosi Laima ir Neringa – nuoširdesnių šypsenų seniai nebuvau matiusi.

Kai visi šypsoji, norisi tikėti, kad visi laimingi. Ir tie vaikučiai Lietuvoje, kuriuos remia ir globoja „Saulutė“. Šypsai ir už juos. Iš tos laimės darosi šiek tiek graudu. **Dijana Giedgaudaitė**